

Taureņu salidojums un citi brīnumi

Kristīne Abika savam krēslam pie Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma žoga devusi nosaukumu *Liepājas ielas parastā skārdene.*

Ieva Vītola-Lindkvista,
Ole Lindkvists

Vides objektu parāde jeb pilsētas defilē *Taureņiem tik savādiem* Liepājas ielā – 12 krēsli ar taureņa spārnus – priecēs, iespējams, ilgāk par šīs nedēļas nogali.

Viena no vides objektu autorēm ir māksliniece un scenogrāfe, tagad arī kuldīdzniece Kristīne Abika, kura savam taureņim devusi spārnus, kas izgatavoti no skārda: „Mans materiāls kā tāda sena mīlestība ir metāls. Kad man piedāvāja darināt krēslu, nešaubījos, ka veidošu to no metāla. Izmantoju skārdu no vecā Kuldīgas tiesas nama jumta. Izvēlējos kobaltzilu un zaļu krāsu. Pamatu krāsoju, bet pārējās vietās izmantoju aerosolu. Par dekoriem izdomāju izmantot manā kolekcijā esošos telefona stabu skārda jumtiņus, citi paņēmti no maziem skursteņiem.”

Vēl noteikti vērts līdž pat svētdienai apmeklēt līdž nepazīšanai par teiksmainu dārzu pārvērsto Estrādes parku, kā arī Māras dīķi, Semināra parku, izstādes, koncertus utt.

Jāņa Siliņa teksts un foto

Kristīne Mateviča

Ina Ozola

Aivars Brencis

Kristaps Štobis

Iveta Goldberga

Iveta Brencē

Iveta Kuncīte

Santa Kļava

Reinis Kuncītis

Laika ziņas: karstums kā ar nazi nogriezts netiks.

➔ 16. lpp.

Mājas kafējnīca Rumbas pagasta *Kolumbos.*

➔ 5. lpp.

Simtgades stipendiāti.

➔ 7. lpp.

Dzelzs vīrs **Jānis Miežītis.**

➔ 12.-13. lpp.

Daina Palace skaisti nosvin apaļo 80. jubileju.

➔ 11. lpp.

KĀJĀM LĪDZ JŪRKALNEI.

Kristīnes Āboliņas fotoreportāža.

➔ 8.-9. lpp.

Novadpētniece **Marija Janvāre:** „Esmu simts procenti suitene.”

➔ 5. lpp.

Otrdien, 20. jūlijā:

- Bitenieks Arvils Jurēvics un viņa medus.
- Gribo suni! Kādu izvēlēties?
- Mājas kafējnīca arī Snēpeles aitu audzētavā *Pilskalni.*
- Lai skolās labs gaiss.
- Centralizēto eksāmenu rezultāti.
- Ko darīs, lai neapplūstu ielas.
- Pilsētas svētku reportāža.

REDZĒJUMS

Eiropas plāni tuvāki

Daina
Tāfelberga

Negribējās uz strīdu provocēt, tomēr uzdrošinājos kādam zemniekam pajautāt: „Nu kā tad jaunajā lielajā Kuldīgas novadā tagad klājas?” Lauksaimnieks teju nospļāvās un atmeta ar roku, jo par reformu sen vairs nekas nav dzirdēts. Neba tamdēļ raža lielāka būs, saule vairāk spīdēs vai lietus izkalta zemi veldzēs, ja pagas-ta pārvaldes namu rotās jauna izkārtne, kura novada pašvaldībai administratīvā teritorija nu pieder.

„Katram darbam sava garoza. Tikai ar savstarpēju izpratni, ne dzēlīgām piezīmēm varam veidot līdzaspastāvēšanu un cieņu.”

Zeme stāv kā stāvējusi kopš neatminamiem laikiem un tiek kopta paaudžu paaudzēs, ierēdņu izstrādātajās attīstības programmās pat neskatoties. Lauku vīrs pat nezināja teikt, vai tā izkārtne jau nomainīta – nav laika lieki apkārt braukāt, jo druvā tagad ik minūte dārga. Vairāk nekā tas, kas notiek novada centrā, mūsu lauksaimniekus skar Eiropas plāni nozarē. Aizvadītās nedēļas nogalē Briselē beidzot panākta vienošanās par jauno kopējo lauksaimniecības politiku. Protī, kā starp 12 miljoniem lauksaimnieku tiks sadalīti 270 miljardi eiro. Jaunie noteikumi būs

spēkā ar 2023. gadu, dalībvalstīm būs lielākas tiesības pašām lemt, bet Eiropa kā galveno nosacījumu izvirzījusi, ka vairāk jāatbalsta zemnieki, kas īsteno klimatam un videi labvēlīgu praksi. Tas tāpēc, lai lauksaimniecība kļūtu zaļāka, arī Latvijā, kurā vēl ir daudz mazu saimniecību, kas strādā bioloģiskām metodēm, jo nav tādas naudas kā konvenciālajiem, lai bārstītos ar ķīmiju, bet ir pārliecība, ka nākamajām paaudzēm jānodod auglīga zeme. Lai vispār sagaidītu nākamo paaudzi, uzturā labāk lietot ekoloģiski audzētu pārtiku. Nav jau noslēpums, kādu ļaunumu ķīmija nodara veselībai, tostarp cilvēka reproduktīvajai sistēmai. Iespējams, uz papīra bioloģisko saimniecību skaits nemaz neizskatās tik liels, jo daudzi nesertificējas. Kā komentāros pie ziņas par kopējās lauksaimniecības apstiprināšanu ierakstījis kāds mūspuses zemnieks, viņa saimniecībā gadu gadiem strādā pat vēl zaļākām metodēm nekā dažā labā oficiāli bioloģiskajā. Bet skaitoties konvenciālie, jo pārmērīgo birokrātisko prasību dēļ neesot sertificējušies. Par sertifikāciju esot jāmaksā, tāpat par semināriem, ko vada speciālisti, kuru teiktas dažkārt vedina domāt, ka reāli laukos strādājuši viņi nav. Tāpēc labajai ziņai, ka līdz ar jaunajiem nosacījumiem lielākas tiesības Eiropas naudas dalīšanā piešķirtas dalībvalstīm pašām, ir sava ēnas puse. Ka tik Latvija atkal nesazīmē tādas ekoshēmas, kurās ielīst spēji tikai viltnieki un naudīgie.

PĒC PUBLICĒTĀ

Asfalta rūpnīcai vēl nav B kategorijas atļaujas

Ceļu būves uzņēmumam SIA ARB 7 pagaidām nav Valsts vides dienesta (VVD) izsniegtas B kategorijas atļaujas piesārņojošo darbību veikšanai – asfalta ražošanai.

VVD sabiedrisko attiecību speciāliste Daina Vārpiņa, atsaucoties uz 9. jūlijā *Kurzemniekā* publicēto rakstu *Būt vai nebūt asfalta rūpnīcai*, informē, ka VVD 2021. gada 21. maijā SIA ARB 7 ir izsniedzis tehniskos noteikumus (nr. KU21TN0120) mobilas konstrukcijas asfalta ražotnes būvniecībai Dārzniecības ielā 7A, Kuldīgā.

Taču VVD līdz šim šādai darbībai konkrētajā adresē nav saņemts iesniegums B kategorijas piesārņojošas darbības atļaujas saņemšanai, tāpēc

tāda nav izsniegta. Lai saņemtu B kategorijas piesārņojošas darbības atļauju, darbības veicējam vismaz 60 dienu pirms darbības sākšanas jāiesniedz VVD B kategorijas piesārņojošās darbības atļaujas iesniegums saskaņā ar Ministru kabineta 2010. gada 30. novembra noteikumiem nr.1082 *Kārtība, kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai*.

Tādējādi SIA ARB 7 valdes loceklis Māris Grundmanis laikrakstā *Kurzemnieks* nepamatoti norādījis, ka uzņēmumam ir VVD izsniegta B kategorijas atļauja piesārņojošo darbību veikšanai – asfalta ražošanai.

TRĪS PAR VIENU

Kāda šogad būs raža?

BIJA UN BŪS IZAICINĀJUMI

1. Oskars Balodis, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra augkopības nodaļas vadītājs:

– Karstais un sutīgi siltais laiks arī šogad veicinājis vasarāju pārlieku strauju attīstību un dažādu kaitēkļu savairošanos. Tādējādi ražas prognoze pašlaik ir visai piesardzīga. Vasarāji kopumā Latvijā iesēti nedaudz vairāk nekā 293 tūkstošos hektāru. Vislielāko platību – 113,18 tūkst./ha – aizņem kvieši. Mitrajā un vēsajā maijā tāpat kā pārējie vasarāji tie labi ceroja, vedinot uz labām ražas prognozēm. Taču pašlaik lielā karstuma ietekmē vieglākās augsnēs sējumi, īpaši mieži, cieš no mitruma trūkuma. Savukārt dažviet bijis pārlieku spēcīgs lietus ar vēju un krusu, tas lauksaimniekiem vēl ir arī priekšā un noteikti ietekmēs ražu, to, ko no sējumiem varēs iegūt. Vasarāji piedzīvo masveida dažādu kaitēkļu – spīduļu, laputu,

lapgraužu – uzbrukumus, ar kuriem cīnīties ir ļoti grūti, jo pārlieku augstā gaisa temperatūra nav piemērota augu aizsardzības līdzekļu lietošanai. Karstā laika ietekmē augi steidz stiebot un vārpot. Tie nepagūst izziedēt – ziedi karstumā nobirst, neveidojas pākstis, piemēram, pupām, kas nozīmē ražas samazinājumu.

Ražas prognozēšanā pa reģioniem iegūtie dati liecina, ka Zemgalē un Pierīgā vasaras kviešu ražība varētu būt 4,6 tonnas no hektāra, bet Latgalē – ap 4 t/ha. Vasaras rapša ražība svārstās no 1,8 t/ha Latgalē, 1,5 t/ha Kurzemē, Vidzemē un Pierīgā līdz 1,3 t/ha Zemgalē (vasaras rapša platības ļoti nelielas). Vispiesardzīgākās prognozes – 0,8 t/ha – atvēlētas griķiem, kas aizņem salīdzinoši mazas platības – nedaudz vairāk kā 20 tūkst./ha. Savukārt vidējā kartupeļu ražība solās būt 24 t/ha.

TURPMĀK JĀINVESTĒ LAISTĪŠANAI

2. Ligita Rezgale, Latvijas Augļkopības asociācijas pārstāve Kurzemē:

– Dārzos, kur nolijis, viss ražo diezgan labi. Diemžēl šogad daudzās vietās divus mēnešus vispār nebija lietus, tur švakāk. Tāpēc turpmāk jādomā par investīcijām laistīšanas iekārtās. Līdz šim mēģinājām kaut kā iztikt, arī zinātnieki iepriekš teica, ka tik sausas vasaras, kad vajag dārzos papildu laistīšanu, ir reti. Pirms diviem gadiem, ja nemaldos, bija liels sausums. To pārdzīvojām. Bet šī vasara daudziem augļkopjiem ir gandrīz katastrofa. Nevar sūdzēties tie, kuru dārzos nolijis vai kur paši papildus laistījuši. Āboli aizmetušies vidēji labi, ogas izskatās labāk. Tūlīt sāksim ērkšķogu novākšanu, nākamnedēļ ķersimies pie jānogām un upenēm. Arī smiltsērķšķi labi aizmetušies, tie tāpat kā āboli vēl tikai briest, novācamā būs vien augusta vidū.

Augļu un ogu gatavība nav ātrāka kā citus gadus, pat par kādu nedēļu vēlāka, jo bija auksts un ilgs pavasaris. Vasaras karstums nepiedzina nogatavošanos parastajā laikā. Ogas sākām vākt nedēļu vēlāk. Vēl jāreķinās, ka skādi var nodarīt lietus ar stipru vēju un negaisu. Mums te sausums un viss put, bet kolēģi Latgalē sūdzas, ka strauji pielijis, zeme nespēj mitrumu uzsūkt, lauki, dārzi dubļos, ražu nevar novākt. Tāda jocīga vasara. Pret sausumu ir iespējas cīnīties. Par laistīšanas iekārtām jau daudzi domā, bet vajag naudu. Rudenī atvērs investīciju programmu, kurā iekļautas arī laistīšanas iekārtas. Iesaku sekot informācijai, kas atrodama lauksaimniecības nozaru mājaslapās un noteikti apmeklēt Lauku dienas, kas šobrīd daudzviet jau notiek. Tajās var uzziņāt jaunumus, dalīties pieredzē.

IZSKATĀS CERĪGI LABI

3. Egils Kļava, *Baltic Agro* Saldus servisa centra vadītājs:

Lauki izskatās cerīgi kā jau katru gadu pirms kulšanas, vajadzētu būt labai ražai. Dažviet spēcīgs pērkona lietus sējumus nedaudz sadzinis veldrē, bet ļoti mazās platībās – par postu saukt nevarētu. Sausums, karstums un kaitēkļi graudiem neko daudz nav nodarījuši. Rapsim gan, jo tam arvien lielāki miglošanas ierobežojumi. Tā zemnieki runā. Citi jau kuļ miežus, mēs sāksim nākamajā nedēļā ar vasaras rapsi, jo jāpa-

beidz klēts un noliktavu dezinfekcija. Būs raža, būs pie mums rindas uz nodošanu, jo reti kuru gadu tādu nav, kaut arī radušies jauni pieņemšanas punkti. Kulšanas jaudas lielas, laiks īss – visi kuļ vienā laikā. Lielie zemnieki nokuļ savas lielās platības trīs četrās nedēļās, ja vien nepatraucē lietus. Cenu nosaka birža, mēs to nevaram ietekmēt, Nezinu, ar ko tieši tas saistīts, bet pēdējos gados gan rapsim, gan graudiem tirgus cena tikai kāpusi.

Daina Tafelberga

PĒC PUBLICĒTĀ

Darīt visu, lai nenokalstu jaunie kociņi

Satraukusies par kociņu kalšanu pilsētā, redakcijai nedēļas nogalē piezvanīja Dzidras kundze. „Visu cieņu tiem, kas rūpējas Kuldīgā par ziediem! Tie ir daudzveidīgi. Rūpīgi kopti un skaisti. Priecē acis un sirdi, piesaista tūristus. Bet nu nekādi mums neiet ar jauno kociņu ieaudzēšanu. Gan agrāk, gan tagad vēroju, ka tie kalst nost. Dzīvoju Kuldīgā 19 gadus, esmu iemīļojusi šo pilsētu, un man sāp sirds, redzot kociņus kalstam.”

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kā senioriem izdzīvot digitālajā pasaulē?

Laila Uzule, MC Alfa-mācību centrs direktore

Senioriem ar digitālās pratības ultimātu, dzīvojot digitālajā pasaulē, ir nopietni jāērķinās. Ikvienas personas (t.sk. senioru) spēju vadīt un kontrolēt savu dzīvi šobrīd lielā mērā ietekmē digitālās prasmes, kas kļuvis tik nozīmīgas tāpēc, ka daudzas no mūsu ikdienas aktivitātēm – mācības, iepirkšanās, finanšu darījumi un daudzi citi procesi – vairs nepastāv bez mijiedarbības ar tehnoloģijām.

Nav noslēpums – jo vecāka paaudze, jo zemākas digitālās prasmes. Saskaņā ar 2017. ga-

da datiem, vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem ar zemām digitālajām prasmēm bija 47% Latvijas iedzīvotāju, bet vecuma grupā no 65 līdz 74 gadiem – jau divas reizes vairāk. Mūsu valstī šis līmenis ir zemāks nekā vidēji Eiropā, taču starp tiem, kam digitālo prasmju nav vispār, skaitlis ir identisks – 10% gan Latvijā, gan ES.

Nenodrošinot senioriem piekļuvi tehnoloģijām un to lietošanai nepieciešamās prasmes, vēl vairāk tiek veicināta viņu sociālā izstumtība un izolētība, apjukums un nespēja pilnvērtīgi piedalīties visās dzīves norisēs.

Tas ir kā stāvēt malā un bezpalīdzīgi noskatīties, ka dzīve turpinās, bet nespēt tajā piedalīties – tā kādā aptaujā ir secinājusi sieviete gados, kurai šo prasmju nav. „To var salīdzināt ar nonākšanu svešā zemē, kad pēkšņi vairs neko nesaproti, neko nepazīsti. Ne valodu, kādā tiek runāts, ne vietu, kurā atrodies. Pilnīga apmaldīšanās bez iespējas kādam pajautāt pareizo ceļu,” atzīst cits aptaujas dalībnieks.

Tiešsaistes komunikācija –

tērzēšanas un video sarunu platformas, sociālie tīkli – sniedz gluži vai taustāmu un fizisku piederības un saskaršmes izjūtu, kas, starp citu, ir ļoti būtiska psihoemocionālajai labbūtībai un garīgajai veselībai. Ir zinātniski pierādīts, ka īpaši cilvēkiem lielākos gados ar sociālo izolāciju saistītie riski ir ļoti nopietni – nošķirtība veicina depresijas un kardiovaskulāru slimību attīstību, kā arī kognitīvo un funkcionālo spēju samazinājumu.

Kas attur no digitalizācijas?

Protams, ir subjektīvi faktori – daļa senioru apliecina intereses un motivācijas trūkumu par tehnoloģijām vai arī ir bailes no tā, ka var kļūt par krāpniecības, sensitīvo datu noplūdes upuriem, jo ļaunprātīgās to nozvejošanas metodes kļūst aizvien izsmalcinātākas un gudrākas. Tāpēc atbilstoši veidotas apmācības – to forma un saturs – var palīdzēt šīs psiholoģiskās barjeras kļūst un modināt interesi un pārliecību, ka digitālā vide nav mūžamežs, kurā bīstami ieiet un kurā nav ne

ceļa, ne malas. Lielā mērā tas attiecas uz interneta lietošanas drošības aspektu iekļaušanu apmācību programmās.

Pie subjektīvajiem faktoriem pieskaitāmi arī emocionālie aspekti – dažkārt digitālo nezināšanu dēļ senioriem sabiedrībā nākas saskarties ar neiecietīgu, augstprātīgu un cieņu aizskarošu attieksmi, kas, protams, tikai pastiprina psiholoģiskās barjeras, rada izjūtu par nespēju iemācīties un saprast ko jaunu, tādējādi vēl vairāk paplašinot nevienlīdzību un digitālo plaisu seniori – informācijas tehnoloģiju pasaule. Jo kuram gan gribas justies, piedodiet, neko nezinošam muļķītim, jo īpaši brieduma gados un ar lielu dzīves pieredzi?

Apmācības – kādām tām būt?

Apmācību programmas pieaugušajiem šodien ietver praktiskākus un senioriem draudzīgākus apmācību projektus, lai padarītu viņus par digitālās telpas pilnvērtīgiem un motivētiem dalībniekiem, uzlabotu nodarbinātības iespējas. Tāpēc iesaiste pieau-

gušo apmācību programmās, ko atbalsta ESF un valsts un kas no dalībniekiem paredz tikai simbolisku līdzmaksājumu, ir ļoti laba iespēja senioriem sevi izglītot, gan lai uzlabotu ikdienā nepieciešamās prasmes, gan saglabātu darbavietu vai atrastu jaunu. Mēs MC Alfa-mācību centrā nodrošinām tieši speciāli senioriem paredzētas un izveidotas mācības. Tajās tiek ņemti vērā vairāki aspekti – gan nepieciešamība informāciju izklāstīt vairākkārt, to atkārtot, nodarbības plānot biežāk, gan dalībniekus iedrošināt aktīvāk un pārliecināt iesaistīties zināšanu apguvē, uzdot jautājumus un izmantot teoriju praksē.

Digitālā pratība ir apgūstama neatkarīgi no gadiem! Galvenais, kas nepieciešams, ir interese un vēlme mācīties! 30. jūnijā beidzās pieteikšanās ES fondu pieaugušo izglītības projekta *Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide* sestajā kārtā. MC Alfa-mācību centrs saņēma vairāk nekā 1300 interešu pieteikumu, t.sk. arī tieši speciāli strādājošajiem senioriem paredzētajām mācībām.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ar kādām fiziskām aktivitātēm nodarbojaties vasarā?

Laura Viķe, skolniece:

– Ik pa laikam dodos skriet, bet šajā karstumā tas ir diezgan grūti. Katru otro dienu vingroju. Pati mājās skatos video pamācības platformā *Youtube*, bet, tā kā es jau pati zinu, kas jādara, tad dažreiz vingroju arī bez video palīdzības. Parasti skatos video angļu valodā, nav neviena favorītkanāla, kas patiktu vairāk, izmēģinu dažādus materiālus. Šobrīd aktīvi dodos peldēties un bieži braucu arī ar riteni.

Inga Mukāne, studente:

– Es skrienu, daudz pastaigājos un braucu ar riteni, kurš šobrīd diemžēl ir salūzis. Brīvdienās biju aktīvās atpūtas zumbas nometnē. Mums trīs dienas bija ļoti forši treniņi – gan spēka treniņi, gan zumba. Man ļoti patīk aktīvs dzīvesveids. Skriešanu mēģinu ieviest ikdienā, pagaidām

iznāk pēc garastāvokļa, dažreiz divas reizes nedēļā, dažreiz tikai vienu. Parasti skrienu piecus vai sešus kilometrus. Vasarā, protams, ir grūtāk lielā karstumā dēļ, bet jādzer daudz ūdens, un tad jau nav tik traki, jo sportojot vienmēr ir karsts arī ikdienā, ne tikai vasarā. Ziemā neesmu mēģinājusi skriet un braukt ar riteni. Zinu, ka var, bet man tam nav piemērota apģērba. Vārbūt nākamgad būs jāpamēģina. Aukstākos gadalaikos eju pastaigāties vai sportot uz trenāžieru zāli.

Iveta Duka, mājsaimniece:

– Tikai braukāju ar riteni un strādāju dārzā pie mājas, tur ļoti daudz darba. Ar riteni braucu, jo tas ir krietni ātrāk nekā iet kājām. Pastaigas un nūjošana nav man, un, pat ja interesētu, man nav laika, jo, kā jau teicu, dārzā ir, ko darboties. Dzīvoju pie ģimnāzijas un ar riteni desmit minūšu laikā visur var tikt, tagad braucu pie friziera. Ar kājām tā būtu vismaz pusstunda. Tiešā saulē pie mājas cenšos nestrādāt, jo tad ir pārāk karsti. Ja kļūst par siltu, tad var ātri ieiet iekšā un skatīties pēc sajūtām.

Roberts Ralfs Kovaļs, skolnieks:

– Vakar ar draugiem pēc ilgiem laikiem aizgājām uzspēlēt futbolu, jo sen nekas nebija darīts. Tagad tas vairāk kā hobijs un iespēja sanākt ar draugiem, agrāk spēlēju profesionāli. Citreiz, kad

aizbraucu uz kādu atpūtas vietu vai kempingu, tad uzspēlēju arī volejbolu. Vasarā vēlme sportot nav tik liela, jo ļoti karsts. Citos gadalaikos, kad ir vēsāks un nav, ko darīt, tad sportot iznāk biežāk.

Sigita Kleinberga, bezdarb-niece:

– Daudz staigāju pa jauno, skaisto taciņu līdz Putnudārzam un atpakaļ. Domāju, ka man ar staigāšanu pietiek, jo man mugura ir sabeigta. Staigāju

kā vasarā, tā ziemā. Vēl arī eju peldēt tepat lejā uz peldētavu. Jaunības gados biju liela sportiste un daudz trenējos tieši vieglatlētikā, gāju sporta klasē. Nu jau ir cits vecums, vairs jau nevar tik daudz vingrot.

Elza Kubliņa, bērnu kopšanas atvaļinājumā:

– Vingroju pie fizioterapeites privātās nodarbībās. Daru to veselības dēļ, man ļoti patīk. Nu jau gadu vingroju un jūtu, ka vairs nesāp mugura un mainās stāja. Ikdienā ar riteni nebraucu, bet pastaigas gan ir aktuālas, mēģinu iet ārā katru dienu, jo jāizved bērni laukā.

Katrīna Blaua
Lauras Vilertes foto

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Skrundas elevators apdraudēts

Redakcijā atskanēja zvans no Skrundas iedzīvotājas, kura pauda bažas par tautā saukto elevatoru, kas atrodas pie dzelzceļa sliekšņiem.

„Šī ēka tajā vietā atradusies gadiem, arī tad, kad es vēl biju jauna un regulāri gāju tai garām. Kādu laiku pie ēkas bija zīme, ka tā ir vai nu valsts, vai vietējas nozīmes vēsturisks objekts. Nu zīme ir pazudusi, un izskatās, ka ēku grasās nojaukt. Kā tas tā iznācis?”

Sākotnēji *Kurzemnieks* vērsās Kuldīgas novada domē, jo turpmāk tā būs jaunā novada galvenā iestāde. Tās pārstāve Kristīne Duļbinska skaidro, ka kultūras pieminekļu sarakstā, kas publicēts interneta vietnē *Mantojums.lv*, ēka nav atrodama. K.Duļbinska būvi nav atradusi arī to pieminekļu sarakstā, kas publicēts Skrundas novada attīstības programmā 2013. – 2019. gadam. Savukārt būvniecības informācijas sistēmā redzams, ka Skrundas būvvalde maija beigās tiešām izdevusi atļauju nojaukšanai. Skrundas būvvaldes vadītājs Kaspars Upenieks *Kurzemniekam* apstiprina, ka ēkai nav nekāda statusa, kas to ierindotu aizsargājamo sarakstos. Pašreizējais īpašnieks, kuru K.Upenieks nosaukt nevarēja, jo laika gaitā to bijis daudz, būvvaldei iesniedzis dokumentus par ēkas nojaukšanu. Viņš atminējās: kā iemesls minēts tas, ka ēka nav nepieciešama, un visa likvidēšanai nepieciešamā dokumentācija ir izdota. K.Upenieks atzīst: žēl, ka objekts tiks nojaukts, jo pilsētvidē tas iederas, bet īpašnieks ir tiesīgs lemt, ko ar to darīt.

Alberts Dinters

LASĪTĀJS VAICĀ

Gaismu plānos nākamgad

Kad Kuldīgā, Dzirnau ielā aiz vecā bāniša ceļa, ierīkos apgaismojumu?

Pašvaldības būvvaldē *Kurzemnieks* noskaidroja, ka nākamgad laternām šajā posmā ielā plānots izstrādāt dokumentāciju. Taču, kad varētu šo ieceri īstenot, tas atkarīgs no budžeta.

ES ZIŅAS

Ekonomika šogad pieaugs par 4,8 %

Eiropas Komisija (EK) nākusi klajā ar 2021. gada vasaras ekonomikas prognozi, tā paredz, ka Eiropas ekonomika atgūsies ātrāk, nekā iepriekš tika paredzēts, jo aktivitāte gada pirmajā ceturksnī bija lielāka par cerēto, un labāka situācija veselības jomā bija iemesls tam, ka otrajā ceturksnī straujāk tika atviegloti pandēmijas kontroles ierobežojumi. Latvijai prognozēts 3,8% pieaugums šogad un 6% izaugsme nākamgad. Ekonomikai kļūstot aktīvākai, gaidāms arī inflācijas pieaugums, galvenokārt enerģijas cenu kāpuma dēļ. Tiek prognozēts, ka inflācija Latvijā šogad sasniegs 2,0%, bet ES kopumā 2,2%.

Par spēcīgākiem, pārtikušākiem lauku apvidiem

EK nākusi klajā ar ilgtermiņa redzējumu par ES lauku apvidiem. Tajā apskatītas šo reģionu problēmas un minētas dažas daudzsolosākas iespējas. Pamatojoties uz prognozēm un plašu apspriešanu ar iedzīvotājiem, redzējums ierosina Lauku paktu un Lauku rīcības plānu, to mērķis ir panākt, lai laukos būtu spēcīgākas kopienas, pieejamāki pakalpojumi, transports un digitāli risinājumi, tiktu veicinātas sociālās inovācijas, zaļāka lauksaimniecība un dabas resursu saglabāšana, piedāvāta piekļuve kursiem un daudzveidīgām darba iespējām. Līdz 2021. gada beigām EK kopā ar Reģionu komiteju izpētīs, kā šī redzējuma mērķi vislabāk sasniegt.

Pasaulē nozīmīgākā problēma – klimata pārmaiņas

Kā liecina Eiropas aptauja, klimata pārmaiņas par nopietnu problēmu uzskata vairāk nekā deviņi no desmit aptaujātajiem eiropiešiem (93%), bet par ļoti nopietnu problēmu – gandrīz astoņi no desmit respondentiem (78%). Uz jautājumu, kura problēma pasaules mērogā, viņuprāt, ir pati nozīmīgākā, vairāk nekā ceturtdaļa respondentu (29%) izvēlējās kādu no šiem variantiem: klimata pārmaiņas (18%), dabas degradācija (7%) un piesārņojuma izraisītas veselības problēmas (4%).

Eiropas Pilsoņu balva diviem laureātiem no Latvijas

Eiropas Pilsoņu balva šogad piešķirta 28 laureātiem – no katras dalībvalsts vienam, bet no Latvijas diviem: biedrības *Vieglī palīdzēt* īstenotajai aktivitātei Baltkrievijas iedzīvotāju atbalstam #FreeBelarus, kā arī Bērnu slimnīcas fonda un Bērnu un pusaudžu resursu centra valdes priekšsēdētājai Lienei Dambiņai. Šī balva ir Eiropas mēroga apbalvojums, ko Eiropas Parlaments piešķir personām, grupām vai organizācijām par ieguldījumu, veicinot ES iedzīvotāju savstarpējo sapratni, sadarbību, kā arī par Eiropas kopējo vērtību – cilvēka cieņas, brīvības, vienlīdzības un solidaritātes – stiprināšanu. Informāciju sagatavoja *Europe Direct Kuldīga*

Brodveja Kuldīgā

Nometni *Jauno skatuves mākslinieku rezidence Kuldīgā* no 4. līdz 10. jūlijam Kuldīgā vadīja horeogrāfe Gunta Liepiņa-Millere un Brodvejas mākslinieks Stefans Aleksandrs Millers no ASV.

Šajā nometnē satikās divas jomas – dejotāji un muzikālā teātra studenti. Dalībnieki bija vecumā no 12 līdz pat 22 gadiem. Jauniešiem bija lieliska iespēja iegūt zināšanas no savu jomu speciālistiem. S.A. Millers veidoja lielu Brodvejas stila muzikālu priekšnesumu, turpretī G. Liepiņa-Millere darbojas ar dejas improvizāciju, parādot, kā to iespējams darīt uz skatuves. Jauniešiem bija iespēja iepazīt Kuldīgu caur dažādiem uzdevumiem. Viens no tiem bija uzfilmēt filmiņas, parādot pilnveidotas un no jauna iegūtās prasmes skatuves mākslā.

Iesākumā bija paredzēts, ka pasākums notiks Rīgā kā dienas nometne, bet, ņemot vērā valstī ieviestos ierobežojumus, rīkotāji saprata, ka drošāk būs uztaisīt *burbuli*. Un kur citur, ja ne Kuldīgā, kura ir G. Liepiņas-Milleres dzimtā pilsēta un kur viss ir pazīstams. Nometne tika izsludināta, nemaz nezino, vai tās rīkošana šogad tiks atļauta. Atsaucība esot bijusi liela. Visi dalībnieki bija jau pieteikušies 24 stundu laikā. Tika izveidots pat gaidīšanas saraksts, ja nu situācija mainītos un dalībnieku skaits varētu būt lielāks.

„Mēs būsim ieguvuši piepildījumu, prieku un gandarījumu par paveikto,” stāsta nometnes vadītāji. „Arī mums vajadzēja gūt pieredzi, neuztraucoties par konkursiem, sacensību un punktiem. Mēs varējām brīvi, nepiespiestā veidā darboties, pamēģināt, kļūdīties.”

Mūzikas un dejas improvizācijas nodarbību vada horeogrāfe Gunta Liepiņa-Millere (centrā).

Brodvejas mākslinieks un pedagogs Stefans Aleksandrs Millers iestudēja Brodvejas stila muzikālu priekšnesumu, kurā kopā darbojās gan topošie profesionālie dziedātāji, gan dejotāji.

Vadītāji cer, ka šāda formāta nometne izaugs par ko lielāku un labāku, viņi varēs atgriezties Kuldīgā un iesaistīt pašus kuldīdzniekus šādās aktivitātēs.

Monta Bērziņa, Lailas Liepiņas foto

#DziediUnDejo2021

Pacilāts noskaņojums un cerības, ka nākamajā reizē bērni tomēr varēs klātienē piedalīties Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Šādā gaisotnē Kuldīgā visi sagaidīja svētku organizatorus.

Kuldīga bija pirmā pilsēta, kuru 12. jūlijā apmeklēja Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku rīkotāji, jo Latvijā sācies svētku norišu #DziediUnDejo2021 pirmās notikums *Saulesviņa*. Tas veidots kā klātienē mirkļu un video fiksējums, tajā īpašais Svētku vēstnesis nodod svētku organizatoru pateicības un dāvanas ikvienam, kurš gatavojas XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkiem. Kuldīgā pateikt paldies dejotājiem ieradās svētku izpilddirektore Agra Bērziņa. Bērni no Kuldīgas deju kolektīviem viesus sagaidīja pils parkā, pie muzeja sveiciens māja dejotāji un dziedātāji no Skrundas un Alsungas, bet pie Bendes namiņa mazie vokālisti no Kuldīgas kultūras centra. Notiekošo filmēja Latvijas televīzija, un video apskati redzami

Pils dārzā dejotāji izveidoja *Ventas* un *Stariņa* upi. Bērni svinīgā gaisotnē sagaidīja Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku rīkotājus, kuri atbrauca teikt paldies par ieguldīto darbu.

svētku mājaslapā *nacgavilet.lv*, svētku profilā *Youtube*; septembrī pirmizrādi piedzīvos dokumentālā filma.

Alberta Dintera teksts un foto

Remontē jumtu

Kopš pirmdienas vairs brīvi nevar šķērsot Sv. Annas baznīcas teritoriju, jo sācies remonts.

Tā laikā ieeja teritorijā ir no kultūras centra autostāvlaukuma puses, bet dievnamā pa ziemeļu fasādes sāndurvīm. Darbus veic SIA *Kokneši Plus* no Ropažu novada. Pēc Sakrālā mantojuma saglabāšanas likuma no valsts budžeta tiek piešķirta nauda reliģiskajām konfesijām. Annas draudzei piešķirti 149718 eiro. Par šo naudu plānots sakārtot četrus augšējos dekoratīvos tornīšus un veikt koka darbus lillā torņa iekšpusē.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Vecāki pamatīgā žvingulī

Sagatavoja Valsts policijas (VP) Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

Aizvadītajās septiņās dienās VP Kurzemes reģiona pārvaldes Kuldīgas iecirknī sākti septiņi administratīvo pārkāpumu procesi, galvenokārt par ceļu satiksmi – pie stūres pieķerti pieci dzērājšoferi, vienā gadījumā sāks administratīvā pārkāpuma process par to, ka vīrietis ar automašīnu aizķēris pakomātu. Ir sākusis kriminālprocess arī par to, ka cits vīrietis vadījis automašīnu, būdams alkohola reibumā. Kopā reģistrēti

astoņi ceļu satiksmes negadījumi, visi bez cietušajiem, trīs gadījumos bijusi sadursme ar meža dzīvnieku.

14. jūlijā ap 22.00 saņemta informācija, ka Rudbāržos kādā īpašumā sieviete atrodas alkohola reibumā un nespēj rūpēties par bērnu. Policisti ieradās notikuma vietā un sastapa gan zvanītāju, gan zīdaiņa mammu. Abi bija acīmredzamā reibumā, bet uz dīvēna gulēja zīdāinītis. Sieviete bija 3,84 promiles, vīrietim – 2,91. Bērns tiks nodots vecmāmiņai. Sāks administratīvā pārkāpuma process.

Saimniecība ver durvis

Nupat aizvadītajā mājas kafejnīcu *Taste Kuldīga* pasākumā bija iesaistījušies arī Rumbas pagasta saimniecība *Kolumbi*. „Emocijas – vislabākās,” īsi un kodolīgi saka saimniece Dace Meldere.

Kolumbi pasākumā
Taste Kuldīga.

Piedāvājumā uzkoda: zirņu mīklas tako ar kapātu liellopa gaļu un dillu majonēzi.

Arī saimnieks Aigars Melderis bauda pasākumu *Taste Kuldīga*.

10. un 11. jūlijā viesi *Kolumbos* tika sagaidīti gaumīgā kantri stilā iekārtotā mājas restorānā, fonā skanot mierīgai mūzikai, viesi sarunājās un baudīja ēdienu, par kuru rūpējās šefpavārs Raimonds Zommers. Kopā ar D.Melderi devāmies ekskursijā pa saimniecību. Viss šeit sācies 2004. gadā, kad apsaimniekoti 150 hektāri zemes un sākuši nodarboties ar krustojuma šķirnes gaļas lopiem. 2014. gadā saimniecība ieguva šķirnes saimniecības apliecību, bet 2017. gadā – bioloģisko sertifikātu liellopiem un ziemas kviešiem. Saimniecības moto: veselīgi, laimīgi un kvalitatīvi lopi.

„Šodien iznācis tā, lai varētu stabili stāvēt uz kājām, svarīgākais ir cilvēks. Ja tev ir ļoti laba komanda, vari darīt lielas lietas. Komandā ir spēks. Man tāda ir, mani darbinieki ir zelta vērti,” pārliecināta D.Meldere.

Cik cilvēku nodarbināt?

Piecus. Pēdējos gados esam modernizējušies, daudz ieguldīts, lai strādniekiem nebūtu jāstrādā fiziski smagi, lai viņiem būtu vairāk laika darbam ar dzīvniekiem. Man ir svarīgi, lai saimniecībā viss būtu pārdomāts un organizēts.

Par cik liellopiem saimniecībā jā rūpējas?

500, apstrādājam arī tikpat hektāru zemes. Uz vienu liellopu ir viens hektārs. Iznāk ideāli, tā skaitās laba saimniekošana.

Saimniekojam efektīvi, ražīgi. Esam bioloģiskā saimniecība, ievērojam prasības: bioloģiskās daudzveidības uzturēšanu zālājos, paaugstinātas labturības prasības un tīras, dabiskas vides saglabāšanu.

Visu paši saražojam, piemēram, šķidros kūtsmēslus. Agri pavasarī strādājam zemīti, vedam šķidros kūtsmēslus, lai dažādiem zālājiem palielinātu iegūtās tonnas no hektāra. Visu, ko saražojam, arī

izmantojam. Šķidrie kūtsmēsli ir mūsu zelts, ar tiem varam iegūt labus rezultātus tieši ražības ziņā.

Šodien strauji attīstās tehnoloģijas, modernas tendences.

Tā ir. Man darbiniekiem jāpārāda, ka redzesloks jāpaplašina. Tāpēc braucam uz lauksaimniecības izstādēm Latvijā, ārzemēs. Piedalāmies dažādos semināros. Braucam arī uz vaislas bulļu izsolēm. Jāseko līdzi dažādām inovācijām.

Kāda ir konkurence Latvijas tirgū? Vai raugāties arī eksporta virzienā?

Mums labi veicas Latvijas tirgū. Pieprasījums ir liels tepat, Latvijā, eksportam nekas nepaliek. Piemēram, nespējam nodrošināt pieprasījumu dzīvniekiem, kurus pārdodam vaislai. Zemnieki stāv pat rindā, lai dabūtu labāko, atbilstošāko savam ganāmpulkam. Esmu apmierināta ar rezultātiem arī gaļas ražošanā. Ir mums stabili klienti. Produkciju ņem gan restorāni, gan veikali – un lielākais ir *Stockmann*. Šīs sadarbības man ļoti patīk, viņi novērtē zemnieka darbu un ieguldījumu, par cenu nekad nav jāstrīdas.

Pēc desmit gadiem pirmo reizi redzam, ka varam nopelnīt. Iepriekšējos gados bija tikai ieguldījumi.

Lāses AM un Kolumbi ir viens uzņēmums?

SIA *Lāses AM* cilvēkiem vairāk asociējas ar kautuvi, pārstrādi un uzņēmuma veikalu, savukārt *Kolumbi* vairāk asociējas ar vaislas dzīvniekiem, jo ar to arī sākām. Pēc tam bija gaļas pārstrāde.

Tas ir viens uzņēmums, bet tajā pašā laikā arī sadalīts. Vīram (Aigaram Melderim – aut.) ir savs lauciņš – *Lāses AM*, man savs – *Kolumbi*. Katrs dara savu darbu. Protams, padomu viens otram prasām. Vīrs ātri visu māc izrēķināt. Ir bijis, ka man saka: „Tas tomēr neies, mazliet piebremzē,

Kolumbu saimniece Dace Meldere un viņas dēls Roberts fotosesijā ar *Taste Kuldīga* modeli – bulli Stīvenu Sīgalu.

Ziditājgovju komplekss uzbūvēts, lai palielinātu produktivitāti. No govju katru gadu jāiegūst teļš.

Katrai dzīvnieku grupai ir sava birste, kur piestāt masēties.

desmitreiz apdomā, un tas nav tas, ko tev vajadzētu.”

Vai padomos ieklausāties?

Jā, protams! Tāpēc esmu tur, kur esmu, pateicoties vīram, ģimenei.

Ģimene ir pieņēmusi, ka daudz stundu pavadu darbā. Kad dēls Roberts (tagad septiņi gadi) gāja bērnudārzā, sacīja: „Mana mamma ļoti daudz strādā, ja kaut ko nezināt, prasiet manai mammai, viņa zina visu.”

Vai sievietei viegli būt biznesā?

Man šķiet, ka ir viegli. Lai piedod vīrieši, bet sievietes var izdarīt daudz vairāk. Sievietes ir izturīgākas, pacietīgākas. Vīrieši ātrāk padodas. Sievietes vairāk ir vilcējas. Mēs visu darām par 100%.

Kas biznesā jums ir svarīgākais?

Godīgums un taisnīgums. Šīs abas īpašības ir arī man. Varbūt reizēm kādās konkrētās lietās nav pašas labākās īpašības, tāpēc arī ciešu. Nekad nevienam neesmu palikusi parādā. Kad saņemu rēķinu, uzreiz samaksāju. Ja to nevaru, nepērku. Vienmēr visu

Šķidro kūtsmēslu tvertne.

pārdomājam. Domāju, ka tieši tādēļ biznesā stāvam stabili uz zemes. Biznesā pats galvenais ir stabilitāte.

Vai izmantojat arī projektu iespējas?

Jā, izmantojam visu, ko Eiropa dod. Startēju Eiropas projektos, lai pēc iespējas vairāk attīstītu un uzlabotu savu nozari. Visas jaunās tehnoloģijas, inovatīvie risinājumi, kas atvieglo lauksaimnieku ikdienas dzīvi, maksā dārgi. Esmu priecīga arī par subsīdijām, ja to nebūtu, strauji nevarētu attīstīties. Tas ir garants maksājumiem bankai, jo nevarētu uzbūvēt divu miljonu vērtu objektu bez bankas palīdzības. Vienmēr jāiet uz augšu, dzīvī jābūt lieliem mērķiem, ja esi iedomājies, ka visu esi jau

Lappuse tapusi ar *Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu*.

apguvis, tad tava attīstība beidzas.

Esmu viena no tiem laimīgajiem, kam darbs ir arī hobijs. Tas ir mans dzīvesveids, uz darbu tiešām eju ar prieku.

Vai pirmās zināšanas par lauksaimniecību gūtas bērnībā?

Esmu lauku bērns. Omai Kazdangas pagastā bija piena govīs, viņa padomju laikos bija viena no labākajām slaucējām. Uz fermu oma brauca ar riteni, vienmēr braucu līdzi, kratoties uz riteņa aizmugurē. Fermā man bija savs teliņu aizgalds, par ko rūpēties. Kad man bija desmit gadu, omai teicu, ka man nekad nebūs tik smags darbs kā viņai. Nevarēju iedomāties, ka dzīvī viss pagriezīsies tā (smejas).

Ar sirdi dzimtenei un ļaudīm

Pagājuši daži gadi, kopš tuvāk iepazīnos ar suitu kultūru, rakstot savu studiju darbu par tēmu *Suitu kultūrtelpa un tās nozīmīgums latviešu kultūrā*. Tolaik man bija cieša sadarbība ar maģajiem suitiem. Gribēju uzzināt, kā tiek saglabātas suitu tradīcijas apstākļos, kad vairs nav pašiem savas skolas. Aicināju uz sarunu jūrkalniēti MARIJU JANVĀRI, kura joprojām turpina aprakstīt pagasta vēsturi.

„Novadpētniecība bijusi viscaur manos darbos,” tā par savu pieredzi saka Jūrkalnes pamatskolas pirmā direktore, vēstures skolotāja un novadpētniece Marija Janvāre. Jūrkalnes pamatskolu slēdza 2016. gadā, bet Marija turpina nodarboties ar novadpētniecību, saglabājot vēsturiskos faktus par Jūrkalni, maģajiem jeb mazajiem suitiem un suitu kultūrtelpu.

„SIMTS PROCENTI SUITENE”

„Jūrkalnē esmu dzimusi. Vācu laikā zaudēju tēvu, ar mammu palikām divatā. Pabeidzot Jūrkalnes septiņgadīgo skolu, citur mācīties nebija iespējas. Sāku strādāt kolhozā un mācījos neklātienē Rīgas Lauksaimniecības tehnikumā. Ieguvu zootehnikas kvalifikāciju un reizē vidējo izglītību. Vēlāk radās iespēja studēt tālāk. 1964. gadā iestājos tagadējā Liepājas Universitātē, tolaik Liepājas Pedagoģiskajā institūtā. Ap to pašu laiku Jūrkalnē skolu likvidēja. Pēc tam trīs gadus strādāju Ēdoles astoņgadīgajā skolā. Nejaušības dēļ man piedāvāja strādāt Planīcas astoņgadīgajā skolā (tagad Vilgāles sākumskola) par direktori. Devos tur, jo Ēdolē nebija dzīvokļa, bet tur piedāvāja skolas telpās. Kaut no direktora darba neko nesapratu, kolektīvs bija tik labs, ka palīdzēja iestrādāties. Desmit gadus nostrādāju par direktori un pēc tam par skolotāju un direktora vietnieci. Tajos gados skolās lielu uzmanību veltīja novadpētniecības darbam, kuru vadīju. Kuldīgas rajonā regulāri veidoja izstādes. Uz saimniecības *Vilgāle* 25 gadu jubileju izgatavojām aprakstu par saimniecības vēsturi. Visi 20 gadi, kurus nostrādāju Vilgāles skolā, bija saistīti ar novadpētniecību.

1990. gadā bija skaidrs, ka Jūrkalnē skola tomēr būs. Bija sākusies celtniecība, un radās iespēja atgriezties mājās un strādāt sava dzimtā Jūrkalnes pagasta skolā. Pirmo mācību gadu jaunajā skolā ēkā 1991. gadā pavadījām kopā ar celtniekiem.”

ZINĀŠANAS BĒRNIEM – LEPNUMS SKOLOTĀJIEM

„Tad, kad Jūrkalnē nebija skolas un izglītības sistēmā bija uzsvars uz novadpētniecību, šeit bija klusums. Skolai atsākot darbu, radās iespēja dziļāk pievērsties novadpētniecības darbam. Ar skolēniem piedalījāties konkursā *Vēsture ap mums*. Uzsvaru liku uz Jūrkalnes pagasta vēstures izpēti. Skolēnu darbu skaits, ar kuriem piedalījāties konkursos,

Marija Janvāre tagad katru ceturtdienu dodas uz Jūrkalnes pagasta pārvaldes namu, kur vēl joprojām rūpējas par kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu.

Jūrkalnes pamatskolas skolotāju kolektīvs 2013./2014. mācību gadā. No kreisās: Evija Antonoviča, Skaidrīte Nagliņa, Gunta Tomšone, Marija Janvāre, Rudīte Rudbaha, Biruta Tetere, Dace Šlangena, Laila Krafta, Inga Gogvadze.

ir tuvu simtam. Papildus skolā izveidojām programmu *Tūrisma uzņēmējdarbības elementu apguve*. Vedām bērņus praksē pie viesu uzņēmējiem, apgūstot viesu uzņemšanas servisa iemaņas. Devāmies ekskursijās pa Jūrkalni – vecāko klašu skolēni apguva gida prasmes un stāstīja mazākajiem par dažādiem pagasta kultūras objektiem ar domu, ka viņi varētu būt gida lomā arī Jūrkalnes viesiem. Suitu novada mācība bija fakultatīvs priekšmets. Mums bija maza skola, bet varējām katru pamanīt. Ļoti varam lepoties, ka esam izglābuši vairākus pilsētas skolēnus, kas bija nesekmīgi. Mazais skolēnu skaits deva iespēju uzlabot izglītības kvalitāti.”

MATERIĀLI KASTU KASTĒM

„Biju pirmā, kas skolā iegāja, un biju pēdējā, kas no Jūrkalnes skolas izgāja. Skolas arhīvu sašķīroju un nodevu Ventspils arhīvā. Novadpētniecības materiāli vairākos skapjos ir pagasta pārvaldē. Tie tiek regulāri izmantoti, kad nepieciešami pagasta vēstures dati un notikumu apraksti. Ir arī

darbi par personībām, kultūras pieminekļiem, vēsturi un daudz ko citu. Tagad manā interešu lokā ir vietvārdi.

Šajā jomā ir daudz darāmā, jo literatūrā par Jūrkalni sarakstītā ir daudz nepilnību, pat aplamību. Rakstīju arī suitu stāstus gan literārā valodā, gan pārtulkojot *suitiski*. Piedalos biedrības *Etniskās kultūras centra „Suiti”* grāmatas *Suitu novada mantojums. Suitu stāsti* tapšanā. Projektu vada Dace Martinova. Kopā ar Ilgu Leimani un Lidiju Jansoni dalījāties ar savu stāstu pūri. Grāmatas tapšanā iesaistās valodniece Liene Markus-Narvila. Stāstus sadarbībā ar *Kurzemes Radio* plānots arī ierunāt.”

IESĀKTAIS BŪS JĀTURPINA CITIEM

Uz jautājumu, vai viņa vēlētos izdot grāmatu par Jūrkalnes pagasta vēsturi, M. Janvāre atbild smejoties:

„Man ir 81 gads. Kur nu vairs? Tāpēc es vācu un lieku materiālus kopā. Ja kādam būs interese vai iespēja rakstīt grāmatu, tad to arī izdarīs, jo materiālu ir daudz.

Esmu uzrakstījusi vēstures pārskatu ar gadiem un atsaucēm no senajiem līdz Padomju Savienības okupācijas gadiem, kas kļiedē lielāko daļu neskaidriību par pagasta vēsturi. Materiālu publicēja avīze *Ventspils Novadnieks*. Vienīgais laika posms, par ko materiālus nav izdevies atrast, saistās ar Jūrkalnes teiku par burinieku un nosaukumu Fēliksberga. Cilvēki, kas interesējas par vēsturi, jau ir, bet nav, kas to fiksē un pieraksta. Esmu priecīga, ka vietējie iedzīvotāji palīdz un stāsta, lai to varētu pierakstīt, bet paši to nedarīs. Ļoti daudz materiālu ir ilggadējās suitu sievu dziedātājas Katrīnas Bērziņas dēla ģimenei. Viņu sakrātais materiāls ir ļoti vērtīgs un būtu liels ieguldījums, sevišķi suitu ansambļa vēstures aprakstam. Tas ir vecmāmiņas mantinieku ziņā.

Aktīvas suitu kultūrvides kopējas ir ansambļa *Maģie suiti* dziedātājas, kas nes suitu vārdu ne tikai novadā un valstī, bet arī aiz tās robežām. Reti kurš pasākums pagastā notiek bez suitu sievu piedalīšanās un organizācijas darba.”

„Tam, ka maģie suiti ir Ventspils novadā, nav būtiskas nozīmes. Jūrkalne ir etnogrāfiskajā suitu novadā, un pagasts nav nošķirams – kultūrvēsturisko mantojumu neietekmē administratīvais iedalījums. Tradīcijas ir līdzīgas. Vienīgi dzīvesveidā ir jūras ietekme.”

„Tas bija jaukālais laiks, jo mums bija laba deju skolotāja. Mūsu laika jauniešiem skaistākie brīži bija deju un dramatiskajā kolektīvā,” stāsta M. Janvāre par 1958. gadā uzņemto fotogrāfiju.

PIE JŪRAS DZĪVE CITĀDĀKA

„Vēsturiski šeit bijušas saimnieku mājas, bet bagāts te neviens nebija. Zeme ir neauglīga, jo šeit kādreiz bijis jūras dibens. Gudeņiekos ir ļoti auglīga zeme, un tur dzīvoja saimnieku ģimenes. Tas pats arī Alsungas pusē, bet šeit jūra bija viens no galvenajiem iztikas avotiem. Vecākas paaudzes teikušas: „Mūs izglāba kolhozi. Tik labi, kā mums gāja kolhozu laikos, nekad nav gājis.” Te gan ir runa par 70., 80. gadiem, nevis par pirmajiem smagā darba un nabadzības pilnajiem kolhoza gadiem. Ilgi tas turpināties nevarēja, jo ekonomika diktē savus noteikumus.

Pie jūras dzīvot ir, kā ir – ļoti daudz ko jūra paņēma: senkapi, vecā baznīca ar kapsētu, vecā mototrāse, akmens, pie kura uzņemti filmas *Kad lietus un vēji sitas logā* kadri un pati zeme nu ir zem ūdens. Citus gadus pat desmit metrus zemes ieskalo.”

Jānis Siliņš
Marijas Janvāres un
Lailas Kraftas arhīva un
Jāņa Siliņa foto

Nepadoties un virzīties uz priekšu!

Neskatoties uz aizvadīto mācību gadu, kas vidusskolēniem galvenokārt noticis attālināti, septiņi Kuldīgas, Skrundas un Alsungas vidusskolas absolventi saņēmuši 500 eiro Latvijas Simtgades stipendijas.

Stipendija, pateicība un skolas lepnums

„Dažreiz un visai bieži skola palika otrajā plānā, jo dzīves skolu uzskatīju par pamācību,” saka V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas absolvente un Simtgades stipendiāte Kristīne Grīnberga.

Kristīne saņēmusi ne tikai simtgades stipendiju, bet arī ieguvusi nomināciju *Skolas lepnums* un saņēmusi pateicību no Ministru prezidenta Krišjāņa Kariņa: „Tā liekas ļoti oficiāla un pamatīga, iespējams, to likšu pie sienas savā istabā. Biju klusībā cerējusi saņemt stipendiju, taču vienalga bija liels savīļojums un lepnums par sevi. Tajā brīdī ļoti priecājos un beidzot aptvēru savu vērtību.” Stipendiāte vienmēr bijusi ļoti aktīva, nodarbojusies ar vieglatlētiķi, iesaistījies jauniešu teātra *Focus* darbībā, kur apgūsi skatuves cīņu mākslu: „Atskatoties uz pirmskovida laiku, pat nespēju nosaukt visu, ko darīju. Iesaistījies tur, kur man likās interesanti un aizraujoši, piedalījies konkursos, gandrīz visu mācību priekšmetu olimpiādēs un guvu panākumus. Vislielākais sasniegums bija 10. klasē piedalīties Latvijas matemātikas olimpiādē Rīgā. Daudz ceļoju. Gan ar ģimeni, gan uz vieglatlētikas sacensībām, gan apgūt angļu valodu Lielbritānijā. Ceļot ir mans lielais hobijs, tā

„Mācoties attālināti, bija svarīgi mācēt saplānot laiku, atpūsties un atkal turpināt,” saka V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas absolvente Kristīne Grīnberga.

ļoti pietrūkst.” Arī pandēmijas laiks nav bijis šķērslis Kristīnes attīstībai: „Pirmspandēmijas vidusskolas laiks bija piepildīts ar interesantiem, jaunatklātiem pasākumiem, tika iepazīti arvien jauni un profesionāli cilvēki, pati iesaistījies jaunos pulciņos, uzsāku jaunus projektus. Varu teikt, ka tajā laikā savā izaugsmē ļoti virzījies uz augšu. Sākās pandēmija,

likās, ka viss apstāst. Taču tad beidzot pievērsos sev un savai iekšējai pasaulei. Atsāku lasīt grāmatas, kas ir pozitīvi. Esmu *uzsēdusies* uz vecajiem rakstniekiem, uz klasiku. Bet pēdējo grāmatu paņēmu no Ošo krājumiem. Man patīk.” Arī mācības attālināti Kristīnei nesagādāja problēmas: „Bija svarīgi mācēt saplānot laiku, atpūsties un atkal turpināt. Eksāmeni bija savā ziņā izaicinoši, taču rezultāti precīzi raksturo manas spējas, un esmu ar tiem apmierināta.” Šovasar absolvente ir gan strādājusi, gan braukusi uz vieglatlētikas sacensībām, daudz lasījusi grāmatas, pavadījusi laiku ar tuviem un mīļiem cilvēkiem: „Baudu vasaru, tās sajūtas un mazo neziņu par nākotni. Šobrīd esmu iesniegusi dokumentus Rīgas Stradiņa universitātē, gaidu rezultātus.” Meitenei lielu atbalstu vienmēr snieguši vecāki: „Vecāki vienmēr ir priecājušies par mani, bet gandrīz visu likuši sasniegt pašas spēkiem. Domāju, ka viņi vairāk lepojas ar to, ka varu patstāvīgi par sevi pastāvēt, mācīties un virzīt sevi uz priekšu, kā arī sasniegt izvirzītos mērķus. Drošus un spēcīgus pamatus viņi ir manī ielikuši, ja vajadzīgs, atbalstījuši un vienmēr bijuši blakus. Par to es pateicos viņiem – viņi parādīja man dzīvi.”

Lai no rītiem celtos ar prieku

Diāna Druvaskalna tikko beigusi Skrundas vidusskolu. Jau no mazajām klasēm viņa aktīvi piedalījies jaunsargos. 2020. gada novembrī Simtgades stipendiāte iestājās arī Zemesardzē un nodeva zvērestu 45. kaujas nodrošinājuma bataljonā Kuldīgā.

Zemesardzes aktivitātēs Diāna šobrīd iepauzējusi, lai veiksmīgāk pievērstos mācībām, bet, iespējams, atsāks darboties jau rudenī: „Esmu iesaistījies daudzās ārpuskolas aktivitātēs. Biju jaunsargu instruktora palīdzē. Piedalījies jaunsargu vasaras un ziemas biatlonā, kā arī ieguvu 3. un 4. līmeni. 4. līmenis nozīmē, ka esmu beigusi jaunsargus. Pirms pandēmijas piedalījies vēstures olimpiādē. Šogad gan no tās atteicos, jo uzskatīju, ka nav bijis tāds treniņš, kādu vajadzētu.”

Vidusskolas laiks Diānai pagājis mierīgi, bet bijušas arī saspringtas situācijas: „Mācību process bija atkarīgs no tā, cik daudz darba es tajā ieguldīju. Bieži mājās darbus attālinātajā procesā sarakstīju uz lapiņām, lai spētu vi-

Skrundas vidusskolas absolvente Diāna Druvaskalna vēlas atrast studijas, kas viņai ļautu justies kā savā vietā: „Vēlos no rītiem celties ar lielu prieku un doties uz savu darbvietu.”

sus iesniegtā laikā. Eksāmeni gan pienāca straujiem soļiem. Bija ļoti liels stress, bet ar visu tiku galā veiksmīgi. Galvenais ir gribēt.” Lielu atbalstu sniegusi klases audzinātāja Inese Dabiņa: „Viņa bija viena varena atbalstītāja un motivatore. Vienmēr pie viņas varēju vērsties pēc palīdzības grūtās brīžos.” Diāna ir pateicīga un priecīga par saņemto stipendiju, kas nākusi kā liels pārsteigums: „Uzzinot, ka to saņemšu, mani pārņēma neapstāstama izjūta. Gluži kā plūkt uzvaras laurus, vidusskolai beidzoties. Vēl domāju, kur izmantošu šo stipendiju, bet varu pateikt, ka izmantošu lietderīgi tālākam mācību procesam.” Diāna šo vasaru nolēmusi vēlēt pilnvērtīgai atpūtai un uzkrāt jaunus spēkus turpmākajam dzīves posmam: „Pagaidām vēl neesmu atradusi savu augstskolu, jo galvā liels jucekļis. No katras nozares mani neliela daļiņa uzrunā, bet vēlos atrast īsto, kurā nākotnē spētu būt es pati. Vēlos no rītiem celties ar lielu prieku un doties uz savudarba vietu.”

SIMTGADES STIPENDIJU SAŅĒMĒJI:

Kuldīgas 2. vidusskola – Magdalēna Ragže

Kuldīgas Centra vidusskola – Betija Grabovske

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola – Aksels Agris Vēvers

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola – Kristīne Grīnberga

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums – Nora Ziemele

Skrundas vidusskola – Diāna Druvaskalna

Alsungas vidusskola – Mārtiņš Lastovskis

Traks un dulls, bet nopietns arī

Mārtiņš Lastovskis jūtas gandarīts, ka novērtēti sasniegumi ne tikai mācībās, bet arī ārpuskolas aktivitātēs: „Milzīgs paldies skolai un direktorei Undīnei Priedoliņai, kas mani izvirzīja tās saņemšanai.”

Mārtiņš Lastovskis absolvējis Alsungas vidusskolu un saka – tā viņam bijusi ne tikai izglītības iestāde, bet arī laba dzīves skola: „Vidusskolā mēs bijām maza, taču radoša klase. Iemācījies uzņēmību, nebaidoties kaut ko darīt pašam, organizējot dažādus pasākumus.”

Mārtiņš dzīvo Jūrkalnē un Alsungā sāka mācīties 8. klasē: „Esmu ļoti pateicīgs par laiku šeit. Bija dažādas iespējas, ieguvu labus draugus un sāku nodarboties ar ugunsdzēsības sportu. Tas sastāv no četrām disciplīnām, kurās ir vieglatlētikas paņēmieni ar ugunsdzēsības uzdevumiem. Pirmā disciplīna ir 100 metru šķēršļu pārvarēšana, otrā – uzkāpšana mācību tornī ar ākkāpnēm, kas ir individuālās disciplīnas. Pārējās divas, 4 x 100 m stafete un izvēšanās no motorsūkņa, ir komandas disciplīnas. Paldies jāsaka trenerim Vikentijam Rozgaļam.” 2019. gadā pasaules čempionātā Krievijā šajā sporta veidā pēdējā disciplīnā iegūta 1. vieta. Visvairāk absolventam patikusi vēsture, taču viņš neslēpj, ka matemātika un ķīmija nav tie mīļākie priekšmeti: „Es tik un tā cīnījos. Ar centīgu un lielu darbu tāpat vari panākt rezultātu. Priecājos, ka pilnīgi visas skolotājas, kas mani mācīja, bija pretimnākošas un atsaucīgas.” Par Simtgades stipendiju Mārtiņš esot nojautis: „Izjūtas jau ir ļoti patīkamas. Prieks, ka novērtē ne tikai labu mācīšanos, bet arī iesaisti citās aktivitātēs. Neplānoju to uzreiz iztērēt,

labāk pakrāšu vēl un ieguldīšu studijās un nākotnē. Milzīgs paldies skolai un direktorei Undīnei Priedoliņai, kas mani izvirzīja tās saņemšanai.” Par izvēlēto augstskolu un studiju virzienu gan Mārtiņš tikai nosmej: „Neteikšu vēl, kur došos, bet tālāk par Rīgu jau diez vai!”

Mārtiņš sevi raksturo ka traku un dullu jauniešu, kas svarīgos brīžos prot būt arī nopietns. Viņš vairākus gadus darbojies arī Jūrkalnes amatierteātrī: „Es jau dzīvē esmu aktieris. Tā skatuve un teātra dzīve mani ļoti saistīja. Laika man bija maz, taču es labprāt iesaistījos. Spilgtākā atmiņa bija skate, kuras beigās visiem aktieriem pilnībā izkrita no prāta runājama teksts. Visi aplūsa. Es sāku improvizēt, citi piespēlēja, režisorei aizskatuvē mute bija vaļā, bet izrādi kaut pabeidzām.” Pandēmijas dēļ daudzas no aktivitātēm nav bijušas iespējamas, taču stipendiāts atradis veidu, kā lietderīgi pavadīt laiku: „Izlēmu, ka vēlos spēlēt ģitāru. To noteikti varu saukt par apņēmību, jo ziemā pat trīs līdz četras stundas vakaros mācījos gammās. Tūlīt jau gads, kopš sāku, un ne mirkli nenožēloju. Labprāt spēlēju un nebaidos no publikas, protams, daudz vēl ir, ko mācīties.” Pārējā laikā Mārtiņš palīdz ģimenes mājās zemnieku saimniecībā *Bērziņi*, kur pēc senām tradīcijām malkas krāsnī tiek cepta maize: „Vecāki vairāk nodarbojas ar cepšanu, bet es vairāk iesaistots lauku darbos, siena vākšanā, kartupeļu audzēšanā un citos darbos.”

Piecdesmit viens kilometrs karstas vasaras

„Daba allaž pārsteidz ar savu krāšņumu, bet izjūtas jo īpaši paspilgtināja nogurums, visapkārt esošais miers un meža skaņas.”

Pārgājienu līdz Jūrkalnes pagastam plānojām jau gada sākumā, kad laikus pieteicām nakstmājas *Meža SPA & Apartments* – mierpilnā un klusā namiņā meža vidū. To, ka pirms Jāņiem dosimies aizraujošā piedzīvojumā, izlēmām jau pagājušā gada vasarā pēc gājiena uz Usmas ezeru. Toreiz karstā jūnija dienā mērojām piecdesmit kilometru līdz kempingam *Grāveri*, kur palikām divas nakts. Tas bija iespaidiem bagāts pārgājiens un lieliska atpūta, līdz ar to mums abiem bija skaidrs, ka ar šo gājienu mūsu izaicinājumi nebeigsies.

AIZVIEN GARĀKI PĀRGĀJIENI

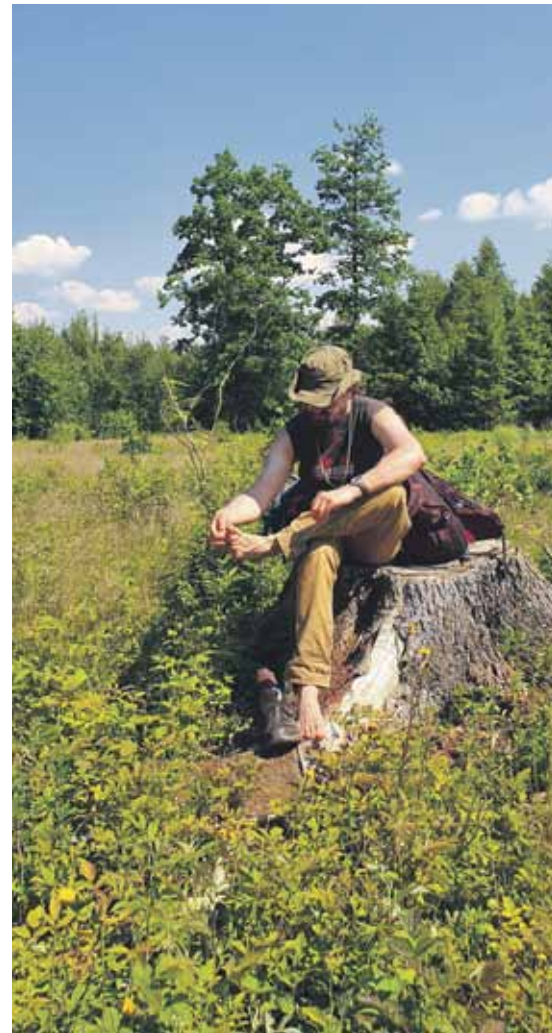
Jau kopš janvāra regulāri devāmies pastaigās – sākumā gājām aptuveni piecpadsmit kilometru, pamazām pārejot uz garākiem maršrutiem, lai esam gatavi lielākām distancēm, tiklīdz dienas kļūs pietiekami garas. Apzinājāmies, ka nebūtu prātīgi bez treniņa vienudien izdomāt doties piecdesmit kilometru garā ceļā, iepriekš tam kārtīgi nesagatavojoties. Slodzi audzējam pakāpeniski, lai organismam nav šoks, ka pēkšņi vienā dienā tik daudz jānoiet. Galu galā ikdienas sēdošais darbs pie datora it nemaz nepalīdz sagatavoties tādai iešanai. Šāda mērķa izvirzīšana motivēja brīvdienās izkustēties un pie reizes arī izvēdināt galvu no tās informācijas gūzmas, kas nosēžas prātos darba nedēļas laikā.

Plānojot pārgājienus, rēķinājāmies, ka laikapstākļus iepriekš nav iespējams paredzēt un mums jābūt gataviem jebkam, tāpēc vienojamies – lai tur vai kas, iesim. Kas to būtu domājis, ka būs jānoiet piecdesmit viens kilometrs tādā tveicē! Dienā, kad gājām no Kuldīgas līdz mūsu naktsmītnēi Jūrkalnes pagastā, lielā karstuma dēļ Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs izplatīja sarkano – augstākās pakāpes brīdinājumu. Bija tik karsts, ka nekāds izdzertā ūdens daudzums nespēja remdēt slāpes. Iešana tādā karstumā sagādāja dubultu slodzi, taču mēs nepadevāmies.

MARŠRUTUS PLĀNOJOT UN DZĪVĒ PĒC TAM REDZOT

Plānojot pārgājienu, Pēteris cenšas salikt maršrutu tā, lai tas nav vienveidīgs un nav jāiet pa autoceļiem. Ja vien iespējams, izvairāmies no iešanas gar šoseju. Izbrīst kādu grāvi, plāvu vai briksus mums ir diezgan ierasta lieta, taču vasarā, kad zāle izaugusi gara un krūmi sazaļojuši, reizēm gādās nokļūt vietās, kuras tomēr nevaram iziet. Tādās reizēs vai nu griežamies atpakaļ, vai meklējam citu ceļu.

Arī šoreiz gadījās nonākt tādā vietā. Ceļa posmu no Mazīvanas līdz Ēdolei bijām plānojuši mērot pa bijušo Kuldīgas – Alsungas dzelzceļa līniju, bet izrādījās, ka tur šobrīd saaugusi gara zāle, nātres un krūmi un izskatās pavisam citādi nekā posmā pie Kuldīgas, kur no pilsētas var mierīgi aiziet līdz pat Deksnai, jo dzelzceļa vietā ir iebraukts ceļš. Nolēmām, ka, spītējot briksņiem, turēsimies

Pēteris maina zeķes uz kāda celma izcirtumā. Pārgājienā parasti ņemam līdzī vairākus zeķu pārus, lai izvairītos no tā, ka kājas ir pārāk sasvīdušas un sāk veidoties tulznas.

pie mūsu sākotnējā plāna un iesim pa bijušo dzelzceļu, tomēr nātres cilvēka augumā izrādījās pārāk spēcīgas pretinieces, un drīz vien sapratām, ka jāmaina maršruts, ja vēlamies sveiki un veseli nokļūt galamērķī.

Tā kā nēgribējām griezties atpakaļ un vēlreiz iet cauri nātrēm, radās ideja brist pa plāvu līdz pat šosejai, pa kuru varētu aiziet līdz Ēdolei, taču izrādījās, ka viss nemaz nav tik vienkārši – priekšā bija viens dikti smirdīgs grāvis. To nebija iespējams apiet, tādēļ nekāds cits neatlika, kā vien brist pāri. Sēžot kādā pieturā šosejas malā un mainot slapjš zeķes pret sausām, secinājām, ka tas tomēr bija labāk, nekā turpināt iet pa nātru neceļiem. Tautā runā, ka saudzēties ar nātrēm esot veselīgi. Ja tā, tad esmu saņēmusi visu šī gada devu vienā dienā, jo plānās bikses it nemaz nepasargāja no nātru dzelksnainajiem pieskārieniem.

NĀTRU SADZELTI UN SLAPJOS APĀVOS

Ceļu turpinājām slapjos apavos,

Kad nokļuvām Ēdole, radās vēlme uzņemt kopbildi.

Skaistā Kurzeme. Fotomirklis iemūžināts brīdī, kad bijām nogājuši 20 kilometru un apsēdāmies liela ozola ēnā, lai uz brīdi atvilktu elpu.

jo liekam apavu pārim mugursomās nebija vietas. Kas to būtu domājis, ka tik karstā dienā nonāksim situācijā, kad noderētu vēl viens apavu pāris! Sausu zeķu uzvilšana gan mazliet palīdzēja, tomēr pagāja kāds laiks, kamēr apavi izžuva. Visticamāk, slapjie apavi bija pie vainas, ka dienas beigās tikām pie tulznām, taču manējās nebija nekāds traks, ja salīdzina ar Pētera nobertajām pēdām. Manam ceļabiedram uz vienas pēdas bija uzmetusies milzum liela tulzna, kas jau pa ceļam pārlīsa, līdz ar to iešanas temps mazinājās un gājiena pēdējie kilometri Pēterim sagādāja lielas grūtības.

Kad beidzot sasniedzām Ēdoli un sapratām, ka lielākā daļa ceļa jau noietā, izlēmām pavakariņot Ēdoles pils krogā.

ENERĢIJA ATJAUNOTA ĒDOLĒ

Bijām neizsakāmi priecīgi, ka šajā vietā varējām paēst, turklāt mums palaimējās, ka bija atlicis vēl viens brīvs galdiņš, kas, šķiet,

tā vien gaidīja mūsu ierašanos. Mugursomās joprojām atradās pašu gatavotās maizītes, taču pa ceļam nebijām tās apēduši, jo lielā karstuma dēļ nebija apetītes. Tikai apsēžoties pie galda, sapratām, cik ļoti izsalkuši esam, tāpēc pāņēmām divu stundu pauzi un kārtīgi ieturējāmies, atpūtāmies un baudījām viesmīlīgo atmosfēru. Izrādās, ka te ir ne tikai burvīgas viesmīles un gards ēdiens, bet arī ļoti draudzīgs kaķis.

Ar gardajām vakariņām bijām uzņēmuši gana daudz enerģijas, lai dotos tālāk. Pirms došanās ceļā iegājām vienā no Ēdoles veikaliņiem, lai nopirktu ūdeni un mazliet ēdiena. Pie veikala satikām draugus, ar kuriem pārmijām dažus vārdus, un drīz vien devāmies ceļā, jo strauji tuvojās vakars. Atlikušais ceļš bija izaicinājumu pilns gan tulznā, gan karstuma dēļ, jo atveldzējošs vēsums gaisā bija sajūtams tikai brīdī pēc tam, kad bija norietējusi saule. Tad mazliet uzelpojām un sakopojām visus spēkus, lai nezaudētu tempu un pēc iespējas

drīzāk noiētu atlikušos kilometrus līdz nakstmājām.

DABAS VELDZĒJOŠAIS SKAISTUMS

Pēdējos kilometros daba kļuva arvien skaistāka. Visapkārt smaržoja priežu meži un dziedāja putni, pa ceļam sastapām arī pāris meža zvēru. Visskaistākā sastapšanās mums todien bija ar mazajiem lapsēniem, kuri skrēja pāri ceļam.

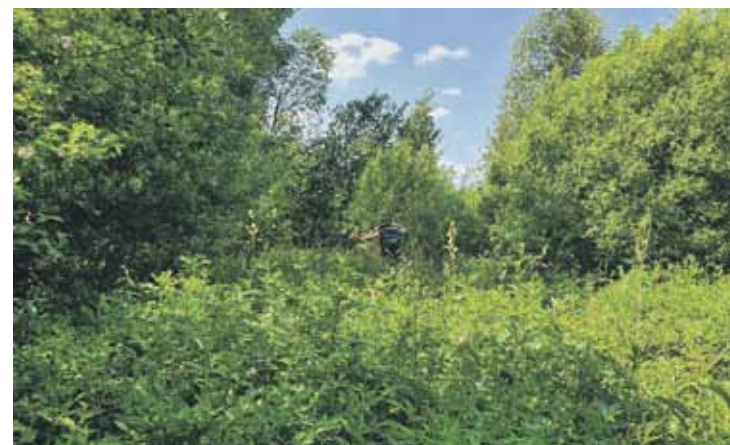
Tuvojoties mērķim, vēlāis vasaras vakars un saules rieta pielietās debesis radīja brīnumainu sajūtu. To visu paspilgtināja iepriekš neredzēti putni, kas savā nodabā vīrs mūsu galvām laidelējās pavisam zemu. Diemžēl pustumsā nebija iespējams kārtīgi saskatīt, kā šie putni izskatās, lai varētu noskaidrot, kas tie bija, taču mirklis bija burvīgs. Daba allaž pārsteidz ar krāšņumu, bet šoreiz manas izjūtas jo īpaši paspilgtināja nogurums un visapkārt esošais miers un meža skaņas, kas pēdējos kilometrus padarīja jo īpaši maģiskus. Namiņā ievēlāmies pusnakts un bijām

Kad gribas uzvilkt kleitu, bet pārgājiens prasa savu – atbilstošu apavus un arī aksesuārus, kas pasargās no karstās un negantās saules.

Ēdoles pils draudzīgais viesu sagaidītājs.

Brienam pa Latvijas džungļiem – nātrēm, krūmiem un briksņiem.

neizsakāmi laimīgi, kad varējām saules aizsargkrēmu un līdzī pānovilkta smagās mugursomas un apavus. Tonakt āra dušai bija zelta vērtība – tā bija tik atsvaidzinoša un veldzējoša, ka pēc tam gulēju kā bērns.

TIKŠANĀS AR ODZI UN JENOTSUNI

Nākamajā rītā dienasgaismā novērtējām namiņu un tā apkārtni. Bijām nokļuvuši mazā paradīzē. Lāvāmies laiskam dienas sākumam, nesteidzīgi baudot kafiju uz mājiņas terases. Paēduši brokastis, sapratām, ka nespējam visu dienu pavadīt, sēžot uz vietas, tāpēc nolēmām aiziet līdz Jūrkalnei. Par spīti tulznainajām pēdām uzvilcām apavus un devāmies ceļā. Līdzīgi kā iepriekšējā dienā, arī šajā bijām nodrošinājušies pret karsto laiku – uzlikām galvassegu, sasmērējāmies ar

Jūrkalnes mežonīgais skaistums un miers.

Mūsu naktsmājas mazajā paradīzē *Meža SPA & Apartments*: lieliska vieta, kur aizbēgt no visa ikdienišķā un baudīt mierpilnu atpūtu apburšoā priežu meža ielokā.

Relaksējošā burbulvanna naktsmītnē *Meža SPA & Apartments*.

Pa ceļam sastaptā odze.

nomainījām pret iešanu gar jūru, kur turpinājās mūsu gājienš uz Jūrkalni. Jūra kā vienmēr bija apburša. Lai arī gājienš gar jūru smīlšu un akmeņu dēļ ir grūtāks un lēnāks, nekā pa ceļu ejot, jūras zemesceļa, paspēju ielīst plāvā un saplūkt smaržīgu puķu pušķi, ko pēc tam ielikt vāzē. Atgriežoties šalkoņa relaksē un ainavas apbur nepārtraukti, jo tās mainās tikpat strauji kā vēja izsvaidītie mākoņi. Vienā pusē saules apmirdzētais

zilzaļais ūdens, otrā – iespaidīgie stāvkrausti ar izgāztajiem kokiem un to saknēm, bet tam visam pa vidū mēs abi divi dodamies uz Jūrkalni – tā es ar smaidu atminos šo dienu. Jūrā pie Jūrkalnes mani visvairāk apbur tās mežonīgais miers, jo, dodoties tālāk no ierastajām vietām, kur cilvēki brauc pastaigāties vai peldēties, atklājas burvīgi dabasskati.

Pilsbergu krogā paēdām gardas pusdienas, Jūrkalnes veikala liņā sapirkām pārtiku vakariņām un devāmies atpakaļ uz namiņu mazajā paradīzē. Atpakaļceļā gājām gar šoseju un prīcējāmies, ka kāds izplāvis ceļmalas, atstājot mums vairākus vietus, kur turpinājās mūsu gājienš uz Jūrkalni. Jūra kā vienmēr bija apburša. Lai arī gājienš gar jūru smīlšu un akmeņu dēļ ir grūtāks un lēnāks, nekā pa ceļu ejot, jūras zemesceļa, paspēju ielīst plāvā un saplūkt smaržīgu puķu pušķi, ko pēc tam ielikt vāzē. Atgriežoties šalkoņa relaksē un ainavas apbur nepārtraukti, jo tās mainās tikpat strauji kā vēja izsvaidītie mākoņi. Vienā pusē saules apmirdzētais

Mazliet atvilcām elpu un tad devāmies relaksēties un baudīt hidromasāžu kublā. Ņemām vērā Mareka ieteikumu palutināt ķermeņi ar kontrastiem, līdz ar to masāžas baudīšana kublā mijās ar atsvaidzinošām peldēm tuvējā dīķī. Pēc šādas sevis palutināšanas miegs bija pavisam salds.

SEVI IZAICINĀT, BET NE MOCĪT

Nākamajā dienā bijām plānojuši aiziet arī līdz Alsungai, taču sapratām, ka tas nav iespējams, jo mans ceļabiedrs bija neapskauzama situācijā – viņa tulznainās pēdas atteicās sadarboties. Pamanot, cik Pēterim grūti un sāpīgi staigāt, viesmīlīgais namatēvs Mareks vēlējās palīdzēt un piedāvāja mūs aizvest līdz Alsungai. Viņa piedāvājumu pieņēmām, lai atpakaļceļš nebūtu tik grūts un mokošs. Galu galā mūsu pārgājieni nav par sevis mocišanu, bet gan izaicināšanu, līdz ar to šo trauslo robežu arī šoreiz nebijām gatavi pārkāpt.

Kad nokļuvām Alsungā, pavisam lēni un nesteidzoties izmetām nelielu loku un aplūkojām apkārtni, līdz nonācām *Sapphotavā*, kur paēdām un veldzējāmies, jo arī šī diena bija ļoti karsta. Alsungā saule karsēja tik ļoti, ka vietām asfalts bija sācis kust, tādēļ pāri ceļam gāju ātrāk nekā citas reizes, lai nepaliktu ceļa vidū, pielīpīsi piķim. Jau iepriekš bijām sarunājuši transportu no Alsungas uz mājām, tāpēc vēl mazliet pastaigājām un sagaidījām mūsu glābēju Antru un viņas ģimeni, kopā aizbraucām uz Jūrkalni nopeldēties un pēc tam beidzot nokļuvām mājās.

CEĻĀ, DABĀ UN KOPĀ

Atceroties mūsu piedzīvojumus, esmu pateicīga visiem, kuri mūsu mini atvaļinājumu padarīja tik burvīgu. Gan tiem, kuri ar prieku un no sirds dara savu darbu, viesmīlīgi uzņemot mūs ciemos, gan tiem, kuri paši piedāvāja savu palīdzību, kad tas acīm redzami bija nepieciešams, gan arī visiem tiem, kuri par mums satraucās, jūta līdzī, sūtīja uzmundrinošus vārdus un piedāvāja atbraukt pretī, vienlaigā cikos un lai arī kur mēs būtu, uzzinot, ka iesim tādu ceļa gabalu trakā karstumā. Ejot no Kuldīgas līdz Jūrkalnes pagastam, ļoti palīdzēja apziņa, ka, ja nu patiešām būs neizturami, jebkurā brīdī varam palūgt, lai kāds mums atbrauc pakāļ.

Jāpiekrīt mammai, kura, klausoties manos stāstus, saka: „Traukajiem pieder pasaule!” Tā patiešām ir. Lai arī iet karstā laikā nebija viegli, abu dienu gājieni bija brīnišķīgi ar visām to būšanām un nebūšanām, tāpēc arī šobrīd varu droši teikt, ka ar šo mūsu piedzīvojumi nebeigsies, jo mums patīk būt ceļā, brist dabā un iet kopā!

Būt aktīviem un iesaistīties

Viena no labas pārvaldības pazīmēm ir sadarbība ar dažādām iedzīvotāju grupām – tā secināts diskusijā, kurā šoreiz spriests par Kuldīgas novada pārvaldību, sabiedrisko kārtību un jauniešu iesaisti sabiedriskajā dzīvē.

Tas bija turpinājums ilgtspējīgas attīstības stratēģijas un attīstības programmas izstrādei. Lai sniegtu labus pakalpojumus, svarīgi ir nodrošināt tehnoloģijas, bet jāsaprot, kādas ir iedzīvotāju digitālās prasmes, lai viņi spētu izmantot, piemēram, e-pakalpojumus. Problēma ir interneta pārklājums, stabilitāte un jauda. Optisko kabeļu pieslēgums sniegtu ātrāku, labāku internetu. Mācību iestādes lieto dažādas platformas, tāpēc ieteikts novadā izmantot visām vienu. „Lai uzturētu sabiedrisko kārtību un strādātu pilnvērtīgāk,

vajadzīgi papildu darbinieki,” saka pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns. „Novadiem apvienojoties, ir 18 darbinieku, bet vēl vajag sešus.” Bērnu un jauniešu centra speciāliste Ieva Kaltnece par saturīga laika pavadīšanu saka: „Visos pagastos nav jaunatnes darbinieku un telpu, kur jauniešiem pulcēties, tāpēc jādodomā, kā to uzlabot.” Darba grupā tika ierosināts, ka jaunatnes darbinieks pagastos varētu būt arī sporta organizators. Jāpanāk, lai brīvajā laikā interesenti saņem sporta inventāru. Savukārt, runājot par pārvaldes un iedzīvotāju saziņu, labi risinājumi rasti Raņķos, Ēdolē un Alsungā, kur iedzīvotāju iesaiste nodrošināta slēgtā feisbuka grupā, vairākās vietās operatīvai saziņai darbojas arī vatsapa grupas.

Inta Jansone

Ko teiks Valsts kontrole?

Valsts kontrole pēc revīzijās paustajiem secinājumiem un ieteikumiem izstrādājsi rokasgrāmatu pašvaldību vadītājiem, deputātiem, auditoriem, grāmatvežiem un kapitālsabiedrību vadītājiem, par to preses brīfingā žurnālistus informēja Valsts kontrolieris Rolands Irklis un Valsts kontroles padomes loceklis Edgars Korčagins.

„Rokasgrāmatas pamatdoma – sniegt atbildi uz mūžseno pašvaldību jautājumu situācijā, kad nav skaidrs, kā rīkoties, ko teiks Valsts kontrole. Rokasgrāmatā sniedzam atbildes, ko Valsts kontrole varētu teikt,” saka E.Korčagins. Rokasgrāmatā publiskos Valsts kontroles redzējumu par visdažādākajām pašvaldību darbības jomām: sociālo atbalstu, darba samaksu pašvaldībās, ikdienas pakalpojumu nodrošināšanu iedzīvotājiem, teritorijas apsaimniekošanu, nekustamā

īpašuma nodokli, informācijas pieejamību, informācijas tehnoloģiju resursu izmantošanu, lielu infrastruktūras projektu vadību, finanšu un gada pārskatu sagatavošanu.

„Sākotnējā rokasgrāmatas versijā, kas publicēta Valsts kontroles tīmekļa vietnē, apkopota pašvaldībām noderīga informācija par pieciem aspektiem, kas nozīmīgi administratīvi teritoriālās reformas kontekstā un ar ko saskarsies ikviens jaunā pašvaldība. Šajā versijā iekļauta informācija par attīstības plānošanu un budžeta sagatavošanu, pašvaldību institucionālo struktūru, iekšējās kontroles sistēmu, par maksas pakalpojumiem, ko sniedz pašvaldības, kā arī par pašvaldību kapitālsabiedrību pārvaldību,” skaidro R.Irkliis.

Rokasgrāmata pieejama digitālā formātā Valsts kontroles tīmekļa vietnē www.lrvk.gov.lv.

Lai visiem ērta dzīve

Diskusijā **Infrastruktūra, izstrādājot Kuldīgas novada attīstības stratēģiju un programmu, vairāk nekā 30 interesentu bija sadalījušies trīs darba grupās: komunālā infrastruktūra, sakari un transports, mājokļi un ārtelpa.**

NEATSTĀT PIEVIENOTOS NOVĀRTĀ

Pirmajā sprieda par ūdensapgādi un kanalizāciju, siltuma nodrošināšanu, elektroenerģijas pakalpojumiem, kā arī atkritumu apsaimniekošanu. Otrajā – par telekomunikāciju kvalitāti, sabiedriskā transporta pieejamību, ceļu un ielu stāvokli. Trešajā – par ārtelpas sakoptību un labiekārtošanu, ēku stāvokli, mājokļiem un

ielu apgaismojumu. Diskusijā, īpaši otrajā darba grupā, vieni no aktīvākajiem bija pievienoto novadu (Skrundas un Alsungas) pārstāvji, kuri izteica neapmierinātību ar pašreizējo stāvokli un vienlaikus cerību, ka tālākos pagastus turpmāk neatstās novārtā.

JĀMAZINA SADRUMSTALOTĪBA

Ūdensapgādē problemātiskākā situācija ir Alsungā, secināja diskusijas moderators, ekonomikas un biznesa eksperts Ivars Bergs. Tur sistēma nesakārtota, pārvaldības modelis sadrumstalots, jo šajā jomā ir vairāki pakalpojumu sniedzēji. Tāpat jādodomā, kur rast investīcijas ūdensapgādē un kanalizācijas tīkla sakārto-

šanai ciemos, Kuldīgā ir vietas (Ēdole iela, Pārventa), kur tas būtu ekonomiski. Siltumapgādē novecojušas katlumājas ir Padurē, Rendā un Alsungā. Pašvaldības uztur mazas lokālās kurtuves, bet tas nav risinājums. Par elektroapgādi nerunāja, savukārt atkritumu saimniecībā aktuālākais ir vienotas sistēmas ieviešana visā novadā.

LAUKOS SLIKTI SAKARI, AUTOBUSI KURSĒ RETI

Sliktākie telekomunikāciju pakalpojumu ir laukos. Kā norādīja Kuldīgas novada domes deputāte Daiga Kalniņa no Alsungas, centrā vēl var iztikt, bet 300 metru tālāk mobilais pārklājums kļūst vājš. Nīkrācē ir lēns internets, lau-

kos optiskā kabeļa nav. Diskusijas dalībnieki atzina, ka sabiedriskais transports it kā ir pieejams, taču autobusi kursē reti – dažviet reizi vai divas dienā. Lai nokļūtu pie ārsta, jāizbrauc jau no rīta, kaut pieņemšana tikai pēcpusdienā, bet nav, kur uzgaidīt. Vienlaikus sabiedriskajam transportam nav noslogojuma pat tajās retajās reizēs. Vēl runāja par nesakārtotām pieturvietām, nav zināms, kas īsti par tām atbild. Par ceļu un ielu stāvokli bija visvairāk sūdzību, bet arī tika izteikti konkrēti priekšlikumi, kas kurās vietās gan pilsētās, gan pagastos būtu darāms. Vairāk uzmanības jāvelta arī satiksmes drošībai, vajadzīgi velosoliņi. Vienīgā problēma – kur ņemt naudu šiem mērķiem.

Vēl runāja par dragreisa ierobežošanu, līdzšinējie pasākumi bijuši neefektīvi.

MĀJVIETĀS UN ĀRPUS TĀM

Runājot par mājokļiem, arī izvirzījās centralizētas siltumapgādes jautājums, jo nav vienotas politikas. Tāpat ir atšķirības starp dzīvojamu fondu pilsētā un laukos. Pilsētā brīvu dzīvokļu trūkst, tie tiek izīrēti par lielu naudu, bet ciemos daudzviet stāv tukši, ēkas kopumā ir sliktā stāvoklī. Pagastos pat centrā dažviet trūkst ielu apgaismojuma. Ārtelpu labiekārtošana vajadzīga apdzīvotās vietās, bet nedrīkst aizmirst pamestās vēsturiskās muižas, parkus, jādodomā arī par degradētajām teritorijām.

Daina Tāfelberga

FOTOREPORTĀŽA

Pilsētas valdzinājumā

Pa ceļam uz mājām

Iecavnieks Matīss un valmieriete Loreta Kuldīgā iepriekš jau bijuši un nolēmuši kopīgi šo pilsētu apciemot vēlreiz. Pēc laivošanas Pāvilostā jaunieši šeit nonākuši, caurbraucot uz mājām. Viņi apskatījuši Ventas rumbu, Alekšupītes ūdenskritumus, kā arī patīkot Kuldīgas mazās ieliņas un vecpilsētu. Loreta, atminoties par iepriekšējām pilsētas vizītēm, stāsta: „Vienu reizi esmu mēģinājusi rumbai iet pāri, nedaudz pagāju un sapratu, ka tas nav man, ļoti slīd. Man bija bail, ka varu iekrist upē.”

Kuldīgā pirmo reizi nejauši

Markus un Sofija no Somijas ar izīrētu mašīnu devušies ceļojumā pa Igauniju un Latviju. Markus atzīst, ka šajā pilsētā nokļuvuši netīšām, tādēļ arī īsti nekādu plānu, ko apskatīt, neesot. Tūristi plānoja Kuldīgā paēst pusdienas un doties atpakaļ uz Rīgu. Somi Latvijā neesot pirmo reizi, bet Kuldīgā gan, un šeit pavadītās pirmās 20 minūtes jau bija atstājušas labu iespaidu.

Vienmēr ir patīkami atgriezties

Kristaps Kuldīgā esot dzimis, kā arī šeit beidzis skolu, tālāk ceļš vedis uz Rīgu, kur viņš arī šobrīd dzīvo. Uz dzimto pilsētu atbraucot brīvdienās. Jaunais vīrietis stāsta: „Sievass mamma dzīvo šeit, tādēļ diezgan bieži iznāk atbraukt uz Kuldīgu. Te dzīvo arī citi radnieki un draugi. Pilsētā viss man šķiet tik pazīstams un foršs. Kuldīga ir skaista, tāpēc vienmēr ir patīkami atbraukt.” Kristaps dažreiz šeit paliekot visu nedēļas nogali un apsver domu vasaras atvaļinājumu arī pavadīt te pie radiem. Viņš atzīst: „Ēl, ka pandēmijas dēļ tik daudz kas ir ciet vai nenotiek, citus gadus varēja aiziet uz dažādiem koncertiem, kas man patika. Tā nedaudz pietrūkst.”

Beidzot rumbā nopeldēties!

Luīze un Jānis atbraukuši no Rīgas. Jaunais vīrietis atzīst: „Šoreiz viens no lielākajiem iemesliem bija atbraukt uz rumbu nopeldēties, nevis tikai to apskatīt.” Luīze par pilsētu izsakās: „Viss ir ļoti skaisti, sakopts. Salīdzinot ar citām pilsētām, šķiet attīstītāka vide. Man patīk gājēju iela, tā šķiet mierīga, bez liekām automašīnām un trokšņiem.” Abi Kuldīgā viesojās tikai vienu dienu. Jānis atzīst: „Man patīk bruģētās pilsētas ielas, viss ir vizuāli skaisti uztaisīts. Ejam, skatāmies un baudām.” Luīze smeļ: „Liels pluss šeit ir tāds, ka šajā pilsētā par labierīcībām nav jāmaksā.”

Lauras Vilertes teksts un foto

Kuldīgas ielas un kafejnīcas pārņem arvien lielāki tūristu pūļi. Kuldīgas valdzinājumam nespēj atteikt nedz kādreizējie pilsētas iedzīvotāji, nedz ārzemnieki. Kas piesaista šos viesus, un ko viņi domā par mūsu pilsētu?

SARUNA AR JUBILĀRI

„Svinu reizi piecos gados”

Daina Palace 54 gadus strādājusi Kuldīgā par zobārsti. 7. jūlijā viņa svinēja apaļo 80. jubileju: „Man vienmēr dzimšanas dienā ziedēja lilijas. Vēl tagad ļoti patīk to smarža. Arī pašas dārzā tās atkal uzziedējušas.”

Dainas Palaces hobijs ir puķu audzēšana, un apaļajā jubilejā viņu priecē arī pašas audzētās petūnijas.

MĪLĀKĀ DĀVANA – BRŌŠA NO MAMMAS

Šogad jubilāri ieradās sveikt Kuldīgas pašvaldības priekšsēde Inga Bērziņa, ziedi saņemti arī no kolēģiem un ģimenes. Jubilāre smeļ, ka dzimšanas dienas tā patstam svin reizi piecos gados. Arī šoreiz apaļā jubileja nosvinēta kafējnīcā. Daina ir no Jēkabpils, taču lielāko daļu mūža nodzīvojusi Kuldīgā, pēdējos trīs gadus viņa ir pensijā: „Vēl pagājušajā nedēļā man uz ielas kāda sieviete pajautāja, vai es vairs nestrādāju. Nosmēju un teicu, ka man taču jau 80 gadu. Nozarē ir tik daudz kas mainījies. Šodien var izdarīt tādas lietas, par ko pat nevarējām sapņot. Tagad pieejams digitālais rentgens, visu var apskatīt datorā.” Dainas mazmeita Anda Zvingule-Sprude gājusi viņas pēdās un šobrīd strādā par zobārsti zobārstniecības klīnikā *Anroja*: „Viņa jau no mazām dienām nāca pie manis uz poliklīniku un šobrīd sevi nemaz nevar iztēloties citā profesijā.” Bērniņā jubilejas svinētas ģimenes lokā, taču arī kaimiņu bērni bijuši ielūgti: „Dzīvojam pilsētā, tie, kas tur tuvumā bija, jau atnāca. Mamma un vecāmamma cepa rausišus. Tādas

lielas svinēšanas jau tajos gados nebija.” Dainai mīļākā dāvana bijusi no mammas: „Man bija kādi 12 gadi, kad viņa man uzdāvināja ļoti skaistu brošīnu. Atceros pat veikalu, kur bija visādas brošas un krelles. Mamma greznojās, un arī man ļoti patīk rotas.”

Daina aizraujas arī ar puķu audzēšanu. Balkons lepojas ar dažādu krāsu petūnijām: „Tās izaudzēju no maziem stādiņiem. Gribēju redzēt, kas man iznāks. Dažas arī iesēju no sēklīnām, bet tās izauga nedaudz vēlāk.” Puķes jubilārei sagādājot prieku, vakaros tās tiek aplietas, nolašīti vecie ziedīņi.

PA KRŪZĪTEI NO KATRAS VALSTS

Dainai ļoti patīk ceļot: „Esmu bijusi apmēram 34 valstīs. Man tas vienmēr ir ļoti patīcis. Jau no mazām dienām domāju par to, kā apceļošu pasauli. Parasti to darīju rudenī, jo vasarā jau Latvijā ir skaisti.” Visbiežāk viņa ceļojumus devusies ar tūrisma grupām, ko rīko ceļojumu aģentūras un tūroperatoru. Eiropa izbraukāta krustu šķērsu, taču būts arī tālākās vietās: Amerikā, Ķīnā, Vjetnamā, Taizemē, Indijā un Apvienotajos

Arābu Emirātos: „Man ļoti patīka trīs Itālijas salas: Sicīlija, Sardīnija un Korsika. Tur ir tik skaista daba.” Pēdējais ceļojums bijis uz Japānu, kur Daina devusies kopā ar mazmeitu: „Tā ir viena skaista un attīstīta valsts. Bija, ko redzēt. Katrā valstī ir kas interesants.” Spilgtas atmiņas saglabājušas arī par Indiju, kas izraisījusi diezgan lielu šoku: „Televīzijā jau rāda, kā tur ir, bet vēlējos redzēt pati savām acīm. Tās bija šausmas! Tās 10 dienas es nebiju ne ēdusi, ne dzērusi. Viss bija ļoti ass un piparots, man bija maizīte līdzī, to arī grauzu. Nedzīvojām jau pašas *glauņākajās* viesnīcās. Izbraucām to īsto Indiju. Izjūtas bija sirreālas, it kā būtu citā pasaulē. Netīrība tur ir liela. Redzējām daudz, izbraukājām lielus gabalus, bijām arī tuksnesī. Tempļi ir ļoti skaisti. Viss tik košs, redzējām arī kāzas. Man ļoti patīka krāšņie sieviešu tērpi.”

No katra ceļojuma tiek atvesta pa suvenīra krūzītei. Tās glītās rindās izkārtotas Dainas virtuvē: „Katrā rītū izvēlos, no kuras dzeršu. Ciemiņiem arī dodu tikai šīs, citas vairs neizmantoju.”

Elisas Rudzītes teksts un foto

MŪŽĪBĀ JŪNIJĀ AIZGĀJUŠĪ

KULDĪGAS NOVADĀ

Viktors Pūce (1944)
Austra Tobija (1927)
Artūrs Liepa (1935)
Skaidrīte Liškova (1939)
Helmuts Timbars (1967)
Mārtiņš Pivors (1953)
Irma Virbule (1923)
Miervaldis Korsītis (1950)
Kevins Salatkovs (2021)
Mirdza Ruiķe (1935)

Zigmunds Leke-Vīnvalds (1966)
Austra Ozola (1939)
Valija Ignāte (1927)
Harijs Millers (1946)
Visvaldis Dambergs (1928)
Astrīda Jankovska (1948)
Ilgvars Kuršinskis (1936)
Alberts Zaķis (1927)
Skaidrīte Pētersone (1939)
Dairis Kalns (1967)

SKRUNDAS NOVADĀ

Mihails Lakotka (1951)
Arvils Dzelzs (1967)
Arnolds Kristvalds (1949)
Argots Grundbergs (1973)
Kitija Janeka (1985)
Ruta Lallo (1959)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas.)

STĀRĶA VĒSTIS

Šoreiz meiteņu vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 7. līdz 14. jūlijam piedzimuši astoņi bērniņi: piecas meitenes un trīs zēni.

Vecāki mazajiem izvēlējušies vārdus: Tifānija, Paula, Loreta, Emīlija, Lote, Juris, Emīls, Lionels.

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūspuses cilvēki, pabeidzot iesāktus teikumus, atklāj savas domas un uzskatus par dažādām vērtībām.

Jo dzīve ir jāsvin

Aiva Martinova,
Pī cafe konditore:

Latvijā mani visvairāk iepriecina daba un krāsainie gadalaiki.

Latvijā mani visvairāk apbēdina – pieņemu visas situācijas, kādas tās ir, tāpēc cenšos nebēdāt par lietām, kuras nevaru ietekmēt.

Kuldīgā mani visvairāk iepriecina, ka tā ir tik dzīva. Patīk redzēt, kā Kuldīgā dzīvība kūsa.

Kuldīgā mani visvairāk apbēdina – nav tādas lietas.

Mana lielākā vēlēšanās ir laba veselība man, maniem tuviniekiem un līdzciviekiem.

Man manā darbā vissvarīgākais ir satiecība.

Ja būtu jāmaina nodarbošanās, es to nemainītu. Mīlu savu darbu.

Mans dzīves moto: „Dzīve ir svētki, un svētki ir jāsvin.”

Mana vērtīgākā dzīves mācība: darīt to, ko saka sirdsbalss.

Es dzīvē nekad... Nekad nesaki nekad. Bet domāju, ka nekad nelēkšu ar izpletņi.

No saviem vecākiem mācos... Mani audzināja tikai mamma, un no viņas esmu mācījiesies cīņas sparū.

Mani visvairāk iedvesmo cilvēki, kas ir man blakus.

VESELĪBAI

Lai āda necieš no saules

Ieva Elstiņa, ķermeņa bāra *SOUL* īpašniece un skaistumkopšanas speciāliste kosmetoloģijā

Šovasar saulaino dienu ir krietni vairāk nekā lietaino, tāpēc svarīgi parūpēties par savu ādu. Nemainīga paliek sejas mazgāšana un mitrināšana. Dienas gaitā var izmantot atsvaidzinošus aerosolus, kas papildus lieliski mitrinās un radīs svaiguma sajūtu. Pirmais, par ko vasarā jādomā, lai neiegūtu apdegumus, pigmentācijas plankumus un priekšlaicīgi nenovecotu, ir saules aizsargkrēmi ar SPF aizsargfiltru, kas pasargās ādu no UVA un UVB stariem. Krēms jāuzliek uz ādas vismaz 20 minūtes pirms iešanas ārā un dienas gaitā jāatjauno, īpaši pēc peldēšanās un ja āda izteikti sviedrē. Sevīšķi uzmanīgiem jābūt cilvēkiem ar gaišu ādu, kas ātri apdeg. Viņiem jāizvēlas krēms ar augstāku SPF, piemēram, 50. Citiem ādas tipiem Latvijas apstākļos pietiks arī ar 30 SPF.

Ja āda pārāk ilgi pakļauta saulei, tā jānomierina. Lieliski noderēs krēms, ko paredzēts uzklāt pēc saulēšanās. Šie krēmi satur atsvaidzinošas un dziedējošas sastāvdaļas, kas palīdzēs ādai atjaunoties. Laba ir arī alvejas želeja, kas ādu dziļi mitrina un nomierina. Noteikti nedrīkst lietot nekādus agresīvus mazgājamus līdzekļus, scrubjus, spēcīgas smaržvielas, kas tikai vēl vairāk sakairinās pārsauloto ādu. Ieteicamais uzturēšanās laiks saulē ir atkarīgs no ādas tipa, bet āda bez saules aizsargkrēma var apdegt aptuveni 30 minūtēs. Tāpēc pirmajās saulēšanās reizēs noteikti jābūt saudzīgām un āda pie saules jāpiereaicina pakāpeniski, sākot ar mazāku laiku. Dienas karstākās stundas ir apmēram no 12.00 līdz 15.00. Šajā laikā labāk izvairīties no saules, jo pie apdegumiem var tikt ļoti ātri. Ja tomēr iznāk būt ārā, svarīgi uzklāt saules aizsargkrēmu un nēsāt cepuri, jo arī mati cieš no saules.

NEDĒĻAS VIESIS

Dzelzs vīra izturības pārbaude

Kuldīdznieka JĀŅA MIEŽIŠA sapnis ir reiz piedalīties *Ironman* pasaules čempionātā, bet līdz tam gan vēl kāds ceļa posms ejams. Tomēr sākums ir, un pirmā pārbaude izturēta, pieveicot triatlonu Valgā, kur teju 300 dalībnieku konkurencē iegūta 84. vieta.

Pirmais pārbaudījums triatlonā un vieta pirmajā simtā. Vai esi apmierināts ar paveikto?

Valgā triatlonā bija olimpiskā distance: bija jāpeld 1,5 kilometri, jāskrien desmit, bet ar riteni jānobrauc 40 kilometru. Kopējais laiks, ko pavadīju distancē, ir 2:24:27. Kopvērtējumā no 274 dalībniekiem ierindojos 84. vietā. Karstums un pieredzes trūkums varbūt neļāva uzrādīt labāku rezultātu skriešanas disciplīnā, bet, tā kā tas bija mans pirmais starts, ar laiku un vietu esmu apmierināts.

Pastāsti vairāk par sacensību norisi, pārdzīvojumiem, gūtajām emocijām.

Parasti, kad piedalos kādās sacensībās, naktīs nevaru gulēt un nervi ir beigti (smejas). Taču pirms triatlona izgulējos lieliski, un, stāvot startā, nebija adrenalīna, biju mierīgs. Pieķēru sevi pie domas – man šeit ir jābūt. Vienīgais, kas radīja tauriņus vēderā, bija peldēšanas disciplīna, jo trasi apskatīju iepriekšējā dienā. Tad nodomāju, vai man tiešām būs tik daudz jāpeld. Turklāt vēl divi aplī? Ūdens temperatūra bija augsta, tāpēc peldējam bez hidrotērpjiem. Kāpēc tas vajadzīgs? Tas peldēšanu dara vieglāku, arī laiks labāks par pāris sekundēm.

Peldēšanā laida pa četriem dalībniekiem. Atskanot signālam, pirmās izjūtas – ūdens apkārt vārās! Ik pa brīdīm ar kāda dalībnieka roku vai kāju dabūju pa seju. Brīžiem kāds aizmugurē centās arī aizķert mani aiz kājas. Pēc pirmajiem simts metriem noķēru savu tempu un iekļu nelielā grupā, kurā noturējos līdz galam. Rezultātā temps bija 2:02 uz 100 metriem. Aptuveni tā arī

biju plānojis.

Tālāk bija jālec uz riteņa. Tranzīta zonā bija perfekti – uzliku ķiveri, uzvilku zeķes, kurpes, pieliku starta numuru un devos trasē. Distance bija salīdzinoši kalnaina ar 250 metru kopējo kāpumu. Jau brauciena sākumā varēja izbaudīt pirmo kalnu un pretvēju. Koncentrējos uz jaudu, bet visu laiku vēroju, lai pulss nepārsniedz trenera noteikto sliekšni. Bija arī viena kļūda – jaudas mērītājs nespēja vienlaicīgi strādāt ar pulksteni un velodatoru, tāpēc jauda bija jāvēro tikai pulkstenī. Trasē bija arī daudz asu līkumu, kuros jābremzē. Šajā distancē vidējais ātrums bija 35,9 km/h.

Atkal tranzīta zona, un jāgatavojas skriešanai. Sākumā nebiju pamanījis, ka vienai kurpes šņorei ir mezgls. Šķetināju vaļā, labi, ka tas bija vien piecas sekundes. Skrējienam iesāku visai ātri, bet pēc 150 metriem sākās kalns, kas manas ambīcijas un tempu kārtīgi pabojāja. Pirmajā aplī sāka sāpēt sāns, vilka vēderu, sāpes neatlaidās līdz pat otrā apla vidum. Tad kļuva vieglāk. Kopumā skriešanas disciplīnā gāja kā pa vilņiem. Katrā aplī kalns sagādāja pamatīgas nepatīkšanas, bet toties taisnē varēju ieskrieties. Pēc četriem apliem – finišs, skrējienam iznāca lēnāks, nekā biju plānojis.

Kāda bija konkurence?

Spēcīga. Piedalījās daudz igauņu, arī latvieši. Igaunijam triatlons ir daudz vairāk attīstīts nekā pie mums. Tāpēc šajās sacensībās startē daudz sportistu.

Cik ilgi trenējies triatlonam?

Gadu. Kad sāku interesēties par triatlonu nopietnāk, meklēju arī treneri, jo vienatnē trenēties ir daudz grūtāk un laikietilpīgāk.

Jānis piedalās Rīgas maratona virtuālajā skrējienā – noskrieta pusmaratona distance.

„Sports palīdz ikdienā. Pēc darba dienas nejuties ļoti noguris, bet ir spēks nodoties arī citām aktivitātēm,” spriež Jānis Miezītis.

Jānis riteņbraukšanas disciplīnā triatlona sacensībās Valgā.

Jānis Miezītis Peru ar dzīvesbiedri Undīni.

Par piemiņu Jānim un Undīnei top bilde arī no Maču Pikču.

Kā lielisku treneri man ieteica Denisu Priščepovu, ar viņu izveidojās laba sadarbība. Izmantoju aplikāciju *TrainingPeaks*, caur to tiek sagatavots treniņu grafiks, piemēram, skrējienam distance, intensitāte utt. Trenējos, protams, skriešanā, riteņbraukšanā, peldēšanā, strādāju arī svaru zālē vai laukā veicu spēka treniņus. Vidēji nedēļā treniņos aizvadīju no desmit līdz 15 stundām.

Kad radās interese par dzelzsvīru sacensībām?

Viss sākās bērnībā, kad tēvs sacīja: „Vai zini, ka ir tādi *dzelzs cilvēki*, kuriem sacensībās jāpieveic lielas un sarežģītas distances?” Tas aizķērās. Vēlāk par to atcerējos, kad man bija 18 vai 19 gadu. Nolēmu noskaidrot, kas tas īsti ir par sacensībām. Internetā atradu, izlasīju un sapratu, ka gribu izmēģināt, gribu piedalīties un tās izbaudīt. *Dzelzs cilvēku* sacensībās piedalās arī vienkārši cilvēki, kuri brīvo laiku iegulduši treniņos, gatavojoties startam tieši šim triatlona sacensībām.

Vai esi tām gatavs?

Vēl jāturpina trenēties. Kā jau minēju, Valgā bija olimpiskā triatlona distance, bet mans mērķis startēt uzņēmuma *Ironman* organizētajās distancēs triatlona sacensībās. Šogad ir doma augustā un oktobrī Tallinā startēt *Ironman*

pusdistances sacensībās, kur jāpeld 1,9 km, ar riteni jābrauc 90 km, bet jāskrien pusmaratons (21,0975 km). Savukārt nākamgad plānoju veikt jau *Ironman* distanci, tajā jānopeld 3,8 km, ar riteni jāveic 180 km un jānoskrien maratons (42,195 km). Sacensības notiek daudzviet pasaulē, bet pašas galvenās – Havaju salās. Protams, būtu forši tajās iekļūt, bet nu tad ir jāpaveicas loterijā (smejas) vai arī tām jā kvalificējas, lai to izdarītu, pāris gadu vēl jāpastrādā. Tas nemaz nav vienkārši.

Kurā no trim disciplīnām jūties visspēcīgāk?

Godīgi – neviena no tām nav man tuva (smejas). Skriet sāku 2018. gadā, nedēļā piecas stundas noskrienu. Esmu noskrējis arī maratonu. Tā bija bāze, no kuras sāku gatavoties triatlonam. Papildus sāku trenēties arī peldēšanā, riteņbraukšanā. Pa ziemu peldēt nevarēja, icrobozījumu dēļ baseini nestrādāja, bet atklātos ūdeņos – tas nav reāli. Maijā sākās siltais laiks, tad peldēšanu pievilku. Jāatzīst, ka triatlona sacensībās peldēšana iznāca vislabāk.

Savulaik Kuldīgā ne tikai pats sportoji, bet arī rikoji sacensības pankrationā? Vai tagad arī nodarbojies arī cīņas sportu?

Pats trenējos cīņas sportā neilgu

laiku, toreiz 2011. nolēmu, ka jāuzrīko sacensības arī Kuldīgā, tā kā viens turnīrs ir manā rēķinā (smejas). Pārcēlos uz Rīgu, radās citas intereses, lai gan sākumā mēģināju izbraukāt, bet tas nebija apvienojams, teju visa diena jāpavada ceļā. Bija viens brīdis, ka nedarīju neko, pieņēmos svarā. Tad sapratu, ka tas nav man – sāku nodarboties ar fiziskām aktivitātēm. Bet cīņas sporta veidi šodien man nav aktuāli.

Vai arī tagad dzīvo galvaspilsētā?

Nē, ar ģimeni pirms diviem gadiem atgriezīties Kuldīgā. Astoņus gadus biju programmētājs. Tagad strādāju starptautiskā firmā, kur esmu menedžeris un esmu atbildīgs par iepirkumu sistēmu pilnveidošanu. Pārsvarā strādāju attālināti.

Pirms kāda laika kopā ar dzīvesbiedri devāties ceļojumā pa pasauli.

Jā, gadu bijām Dievidamerikā. Joprojām ir spilgtas atmiņas, var sacīt, ka gada laikā izdzīvojām vairākas dzīves. Grūti izcelt kādas konkrētas spilgtākās atmiņas, bet visvairāk prātā Peru ar saviem Andu kalniem, skaistajiem skatiem un arī Meksika ar saviem tako (smejas).

Inta Jansone Jāņa Miezīša arhīva foto

AUTOSPORTS

Divas sacensības – divi kausi

10. jūlijā ar 80 rekordlielu dalībnieku skaitu atklāja Latvijas rallijkrosa čempionāta sezonu, un *Supercar* klasē Edijs Ošs tika pie augstākās raudies kausa gan Latvijas, gan NEZ Baltijas čempionāta pirmajā posmā.

Aizvadītajās brīvdienās Bīķernieku trasē norisinājās FIA NEZ rallijkrosa čempionāta sacīkstes. Autosporta pasākums pulcēja rallijkrosa braucējus no dažādām Ziemeļeiropas valstīm, kas sacentās par godalģām Latvijas rallijkrosa, NEZ Baltijas rallijkrosa, kā arī Lietuvas rallijkrosa čempionāta ieskaitē. Posms Bīķernieku trasē bija atklāšanas sacensības visiem trim čempionātiem.

RITENBRAUKŠANA

No Igaunijas ar medaļām

Daudzdienu velobraucienā U17 grupā Igaunijā Kuldīgas novada sporta skolas un Ķekavas novada sporta skolas apvienotā komanda izcīnīja sudraba medaļas.

Gusts Lapiņš 2,5 km ievada posmā bija otrais, Kristers Skrubis 14. vietā, Kristians Markuss Gunne 29. vietā, Kitijs Siltumēna 43. vietā. Izšķirošais bija trešais posms, 65 km garā distance bija sadalīta 13 apļos (viens – pieci kilometri). Sportisti veica vairāk nekā 1500 kāpumu metru virs jūras līmeņa. Velobraucienā sevi lieliski apliecināja G.Lapiņš, finišējot otrais, viņam arī visas tūres kopvērtējumā otrais rezultāts. Lielisks palīgs cīņā par uzvaru bija K.Skrubis, viņš ierindojas 12. vietā. K.M.Gunne 19. vietā. Komandu vērtējumā mūsējiem arī izcīnīta otrā vieta.

Viestura Lukševica arhīva foto

Gusts Lapiņš daudzdienu velobraucienā Igaunijā izcīnīja otro vietu.

Min, cik spēka

Rīgas riteņbraukšanas skolas rīkotajā individuālajā braucienā Bīķernieku trasē ļoti rezultāti Kuldīgas novada sporta skolas *Goldingen Cycling Club* audzēkņiem.

U12 grupā trešais Daniels Zozuļa, piektais Edwards Vēvers, desmitais Aleksandrs Goldbergs.

U15 grupā meitenēm pirmā Anna Limbaite, zēniem otrais Uvis Zvirbulis, trešais Jānis Stucers, piektais Kaspars Šabāns, septītais Daniels Šternbergs, astotais Gatis Gruntings.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Smiltis atkal pa gaisu

Liepājas sporta spēļu skolas organizētajās vasaras spēlēs volejbolā U11 un U13 grupās meitenēm un zēniem veiksmīgi startēja arī Kuldīgas un Skrundas jaunie sportisti.

U13 grupā zēniem pirmie Aleksandrs Leitāns un Toms Umbrāška, Toms Bakutis un Valts Feņins (treneris Zigmunds Mīlzarājs); meitenēm otrās Grieta Dzene un Madlīna Bāra, Evelīna Kļava, Sabīne Farnate un Nikola Levica (treneri Rudīte Kronlaka).

U11 grupā meitenēm otrās Madara Kārklīņa un Viktorija Keita Naumane, Anete Sedlīņa un Elīza Buka (treneri Ieva Leite).

Sporta skolas arhīva foto

VIEGLATLĒTIKA

Sāksies Kuldīgas aplī

33. skriešanas seriālam *Kuldīgas aplī* starts tiks dots 21. jūlijā 17.30 Krauļu priedēs.

Otrā kārtā būs 18. augustā 17.30, trešā – 8. septembrī 17.30, ceturta – 22. septembrī 17.30, piekta – 6. oktobrī 17.00.

Sacensības būs šādās vecuma grupās:

1. grupa 2012. g. dzim. un jaunāki, distance 800 m,
2. grupa 2009. – 2011. g. dzim., 1200 m,
3. grupa 2003. – 2008. g. dzim., jauniešus 2400 m, jaunieši 3600 m,
4. grupa 1982. – 2002. g. dzim., sievietes 3600 m, vīrieši 6000 m,
5. grupa 1981. g. dzim. un vecāki, veterānes 2400 m, veterāni 4800 m.

SPORTA KALENDĀRS

JŪLIJĀ

- 17.VII 11.00 hallē (Piltenes ielā 25) – Kuldīgas novada atklātais čempionāts **ŠAHĀ**.
- 18.VII 10.00 A.Grundmaņa stadionā – Kurzemes jaunatnes čempionāts **FUTBOLĀ** U8 grupai.
- 22.VII 10.00 A.Grundmaņa stadionā – Kurzemes jaunatnes čempionāts **FUTBOLĀ** U11 grupai.
- 23.VII 11.00 V.Pļudoņa vidusskolas stadionā – vasaras spēles **VOLEJBOLĀ**.
- 24.VII 11.00 A.Grundmaņa stadionā – jaunatnes čempionāts **FUTBOLĀ** U13 grupai.
- 24.VII 11.00 starts un finišs Priedainē – J.Baukša piemiņas kauss grupas braucienā **RITENBRAUKŠANĀ**.
- 29.VII 11.00 A.Grundmaņa stadionā – Kurzemes jaunatnes čempionāts **FUTBOLĀ** U11 grupai.
- 31.VII 11.00 A.Grundmaņa stadions – Kurzemes jaunatnes čempionāts **FUTBOLĀ** U12 grupai.
- 31.VII 11.00 smilšu laukumos Piltenes ielā – Kuldīgas novada atklātais čempionāts **PLUDMALES VOLEJBOLĀ** U18 grupai, sievietēm, vīriešiem.

AUGUSTĀ

7.VIII *Skrien Latvija* 16. **KULDĪGAS PUSMARA-TONS**. Reģistrēšanās www.sportlat.lv.

AKTĪVS DZĪVESVEIDS

Vingro sev un bez maksas

Veselības veicināšanas projektā *Kusties, uzlabo pašsajūtu un veselību* Kuldīgā, Skrundā un Alsungā turpinās dažādas vingrošanas nodarbības.

KULDĪGĀ

- **Pirmdienās** 19.00 A.Grundmaņa stadionā – vingrošana ar daudzfunkcionālām treniņu sīksnām (TRX) iesācējiem (Malda Ruņeniece, tālr. 29449383).
- **Otrdienās** 17.30 Pilsētas estrādē – koriģējošā vingrošana 4 – 6 gadu veciem bērniem (Jeļena Miezīte, tālr. 26405549).
- **Trešdienās** 18.00 pie Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas – cīģuna nodarbības (Gaida Lākute, tālr. 29859081).
- **Ceturtdienās:**
- **10.30** pie Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas – veselības vingrošanas nodarbības senioriem (Sanita Puļjate, tālr. 29359906).
- **17.30** Pilsētas estrādē – koriģējošā vingrošana 4 – 6 gadu veciem bērniem (Jeļena Miezīte, tālr. 26405549).
- **19.00** – nūjošanas nodarbība; tikšanās Pils ielā 1 (Jeļena Miezīte, tālr. 26405549).
- **Sestdienās** 9.00 – nūjošanas nodarbība, tikšanās Pils ielā 1 (Jeļena Miezīte, tālr. 26405549).

SKRUNDĀ

- **Trešdienās** 18.00 TRX vingrošanas laukumā – veselību veicinoša vingrošana (Anda Brūdere, tālr. 26161749).

ALSUNGĀ

- **Otrdienās** un **ceturtdienās** 18.00 vidusskolas stadionā – veselības vingrošanas nodarbības (Linda Vainovska, tālr. 26100344).

Kuldīgā

www.kuldigasmuzejs.lv

Muzejā

Līdz 12.IX apskatāma mākslinieces Kristīnes Kvitkas gleznu izstāde *Venēcija*, tā atceļojusi no Itālijas, darbi tapuši, ļaujoties saulainās Venēcijas pilsētas kanālu burvībai. Māksliniece K.Kvitka atzīst, ka Venēcijā viņai vislabāk patīk arhitektūra, ūdens klātbūtne pie namiem un to atspulgs ūdenī. Pie Alekšupītes Kuldīgā manāmi līdzīgi elementi kā Venēcijā, tādēļ trīs eksponētajās gleznās redzami Kuldīgas pilsētvides iemūžinājumi.

Dvēseļu putenis – līdz 3.X var ielūkoties spēlfilmas aizkados, izzināt vēsturi, aplūkot Sandras Silas radītos tērpus.

Šarmantā Kuldīga – fotoizstāde pie muzeja. Spēle *Vēcpilsētas nianse*: maršruts ved no vides objekta *Teleports* Liepājas ielā cauri vēcpilsētai līdz muzejam. Virtuālās izstādes *Latvijas Tautas frontes Kuldīgas nodaļa, Kuldīga un novads 100 gados, Kuldīga senāk un tagad, 20 novadnieku dzīvesstāsti*.

Adatu tornī adatu ekspozīcija, pietiekies pa tālr. 29433674.

L.Rezevskas izstāžu zālē

Pastāvīgā ekspozīcija. Līdz 31.VII tēlnieka Kārļa Baumaņa darbu izstāde un mākslinieces Zandas Martinsones mežglājumi.

Pilsētas dārzā un LU filiāles pagalmā

17. un 18.VII 11.00 – 19.00 amatnieku tirgus. Iespēja iegādāties dažādus gardumus un dažādas noderīgas lietas mājai un ikdienai.

Mākslas namā

No 16.VII līdz 26.IX Kristapa Zariņa personalizstāde *Laiks, telpa, apziņa*.

Mākslas skolas absolventu darbu izstāde

Kuldīgas mākslas skolas absolventu darbu izstāde, tapusi pandēmijas laikā gan mājās, gan skolā individuāli, apskatāma līdz 1.IX. 15 absolventu darbi parāda jauniešu dažādo pieeju mākslai. Izstādē apskatāmas skulptūras, gleznojumi un grafika, tekstila kolāžas un jauktas tekstiltehnikas, dizaina pulksteņi un lampa, stikla dekorī, kā arī eksperimentos radīts biopapīrs un skulpturālā keramika. Izstādes autori ir Leonards Reimanis, Rodrigo Reimanis, Marta Reivite, Tīna Rubene, Silva Sīkmane, Beāte Šneidere, Laura Vanaga, Alise Oksana Vārna, Daniela Agriņa, Nikola Bērziņa, Marta Martina Druva, Dārta Garokalna, Anrijs Inapšs, Elinda Kravinska, Anna Valdmāne.

Pie radošā noslēguma darba ar audzēkņiem strādāja skolotāja Iveta Goldberga, Ruta Lapsa, Inga Pūce, Danute Stle, Monta Plaude un Ina Ozola.

Mākslinieku rezidences galerijā

No 16.VII līdz 22.VIII Kristapa Zariņa personalizstāde *Laiks, telpa, apziņa*. Apjomīgā izstāde sadalīta divās atsevišķās ekspozīcijās (arī Mākslas namā).

Tepat kaimiņos

Jūrkalnē

Tautas namā līdz 19.IX ceļojošā izstāde *Tautasdziesmu teicējas*. Tautasdziesmu teicēju dzīves un garīgā telpa: dokumenti, fotogrāfijas un filmu sižeti. Apmeklējumu pietiek pa tālruni 26261884 (Kristīnei)

Kapusvētki jūlijā Kuldīgas novadā

Katru jūliju un augustu visās Latvijas kapsētās norisinās kapusvētki.

Alsungā 17. jūlijā

Lapu kapos 13.00;
Bāliņu kapos 14.00;
24. jūlijā

Lāču kapos 13.00;
Pantu kapos 14.00;
31. jūlijā
Kalnbirzes kapos 13.00.

Īvandē 24. jūlijā

Zvinguļu kapos 10.00;
Apuzes kapos 10.30;
Balgāju kapos 11.00;
Todaizu kapos 11.30;
Kunču kapos 12.00;
Ķaupu kapos 12.30;
Deksnes kapos 13.00.

Laidos 18. jūlijā

Vangas kapos 11.00;
Dumpīšu kapos 12.00.

Rendā 24. jūlijā

Cērpju kapos 10.00;
Avotnieku kapos 11.00;
Koļu kapos 12.00.

Rumbā 24. jūlijā

Silarāja kapos 10.00;
Plavsargu kapos 11.00;
Pūces kapos 12.00;
Maņģenes kapos 13.00;
Upesostu kapos 14.00.

Turlavā 18. jūlijā

Klosteres baznīcā 10.00, lai pieminētu tuviniekus, kas apglabāti baznīcas apkārtnē. Vadīs mācītājs Armands Klāvs.

Kuldīgas novadā

ĒDOLĒ

Kultūras namā jūlijā un augustā skatāma izstāde *Jeļenas Eglīņas lielās puķes*.

17.VII 19.00 pie kultūras nama – aktiera Kārļa Neimaņa koncerts *Kā būs, tā būs*.

GU DENIEKOS

Kultūras namā Genovaites Gūpelcas adītie mežģīņu plecu lakati.

Basos

Tautas nama logos fotoizstāde *Tradīciju ansamblis „Basu suiti”*.

Tautas namā ekspozīcija *Suitu godi*: suitu materiālais un nemateriālais kultūras mantojums, sadzīves priekšmeti.

Biržu muižas parkā 24.VII 11.00 *Annas dienas pastaiga*. Būs iespēja apskatīt ekspozīciju *Suitu godi*. Parkā tirdziņš un iespēja satikt Gudenieku pagasta 2020. gada Goda balvas ieguvējus. Pie Basu tautas nama koncerts *Mīlestībā*. Muzicēs Sigita Puriņa un Māris Kupčs.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā jauno grāmatu virtuālā izstāde. Līdz 10.VIII Ingas Kļavas skalu grozu izstāde.

KABILĒ

Estrādē 5.VIII 13.00 senioru parka svētki. Spēlēs Aivars Konutis un Aigars Kalviņš, pietiekies līdz 2.VIII. Pasākumu varēs apmeklēt pret Covid-19 vakcinētie vai to pārslimojušas personas.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkas sociālajos tīklos literatūras jaunumi un izstāde *Ko darīt, kad nav, ko darīt*.

Līdz 31.VIII fotogrāfiju izstāde *Kurmāles pagasts gadalaikos*.

LAI DOS

22.VII Laidu pagasta senioru ekskursija pa Talsu novadu. Paredzētas dažādas aktivitātes un degustācijas. Pietiekšanās līdz 19.VII pa tālr. 29604482 (Andai).

PADURĒ

Pie dīķa

17.VII *Plezīrs liepziedu laikā*. Darbosies tirgus, bērnu laukums, SUP noma.

Muižas parkā

17.VII 20.00 *Manor House open air*: dīdžeji spēlēs hausmūzikas ballīti. Ieeja ar derīgiem Covid-19 vakcinācijas sertifikātiem.

Bibliotēkā feisbukā jaunās un mēneša jubilaru grāmatas.

RENDĀ

Bibliotēkā jūlijā Edgara Eglīņa fotoizstāde.

SNĒPELĒ

23.VII 22.00 nakts orientēšanās pagastā. Starta brīvdabas estrādē. Komandām vai individuālajiem dalībniekiem lūgums pietiekies līdz 21.VII kultūras namā vai pa tālr. 27843792.

Turlavā

Bibliotēkā līdz 20.VII izstādes *Lina stāsts* un *ziepju darbnīca*, Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra skolēnu mācību uzņēmumu *Crafty* un *Smart Wood* darbi.

VĀRMĒ

Spēle: iespēja iepazīt pagastu no cita skatpunkta. Līdz augusta beigām var saņemt norādes, izpildīt uzdevumus. Katru mēnesi – balvu izloze. Plašāk: www.varme.lv vai pa tālr. 29820429. Konkurss *Atklāj savus talantus!* līdz augusta beigām. Nolikums: www.varme.lv.

Bibliotēka līdz 18.VII slēgta.

RUDBĀRŽOS

Bibliotēka līdz 29.VII slēgta.

ANTUĻOS

Bibliotēkā jūlijā senie sadzīves priekšmeti. Māra Mihailova fotoizstāde *Ūdenskritumi*.

RAŅĶOS

Bibliotēkā līdz 26.VII izstāde *Irēnas Rusakovas hobiji*. Tajā apskatāmas abstraktas gleznas, apgleznoti trauki un pudeles, dažādi citi dekorī un dizaina elementi.

NĪKRĀCĒ

Līdz 30.VII atpūtas centra logos Ingas Ezerietes fotoizstāde *Ziedu laikā*.

ALSUNGĀ

Ziedulejas estrādē 1.VIII 19.00 luga *Preilenīte* ar tautā pazīstamu aktieru piedalīšanos. Režisors Vol-demārs Šoriņš. Izrādi drīkstēs apmeklēt, uzrādot Covid-19 vakcinācijas sertifikātu vai pārslimošanas apliecinājumu.

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā 26.VIII Daces Dēliņas-Lipskas izstāde *Sauceejas*.

Pie Alsungas kultūras nama katru svētdienu 12.00 – 16.00 *Suitu* tirgus. 31.VII un 1.VIII *Suitu* amatu dienas: 31.VII radošās darbnīcas un *suitu* kultūras mantojuma apgūšana; 1.VIII amata dienu dalībnieku darbu izstāde un priekšnesumi *Suitu* tirgū.

Pilsētas svētki rit pilnā sparā!

Kuldīgā šonedēļ norisināsies vides objektu parāde jeb pilsētas defilē *Taureņiem tik savādiem*. Izstādes un pasākumi turpinās līdz 18. jūlijam.

Liepājas ielā

Taureņu parāde

Apskatāmi mākslas objekti – krēsli tauriņu tematikā. Mākslinieki: Iveta Goldberga, Kristīne Mateviča, Santa Kļava, Aivars Brencis, Iveta Brencē, Reinis Kuncītis, Iveta Kuncīte, Kristaps Štobis, Kristīne Abika, Ina Ozola, Ieva Vītola-Lindkvista, Ole Lindkvists un Kristīne Šimpermane.

Semināra parkā

Naktstaurēņu apjukums: mākslinieces Dzīdras Eglītes lielformāta gleznojumi uz zīda.

Liepājas ielas 10 pagalmā

Kukaiņu salidojums

Mārtiņa Sproģa radītas metāla skulptūras – kukaiņi, kas izveidoti no dažādām metāla detaļām un uzgriežņu atslēgām. (Pagalms atvērts no otrdienas līdz sestdienai 10.00 – 22.00; svētdien 10.00 – 18.00.)

Māras dīķī

Reibinoši veldzējošs Māras dīķa SPA: ūdenslāšu un lāzerstaru rotaļas instrumentālās un klasiskās mūzikas pavārdījumā (12.00 – 24.00).

Baznīcas ielas 17 pagrabstāvā

Stikla mākslas izstāde *Labrīt*
Stikla mākslinieces Martas Ģibietes ģeometriskos darbu izstāde. Piektdien un sestdien 12.00 – 19.00 māksliniece demonstrēs savu darbu tapšanu, bet Ieva Strazdiņa rādīs stikla vitrāžu tapšanu.

Estrādes parkā

Teiksmainais dārzs: strūklakas, taureņi, spoguļi, zvilņi. Darbosies divas kafejnīcas.

Kuldīgas ielās un laukumos

Braucošās klavieres, Džeza bārs, Pažarnieku dixi (Latvija), ielu ērģeles (Nīderlande), kuras darbinās to saimnieks Pēteris Dekers.

Vecajā rātsnamā

Entomologa, zinātņu doktora un fotogrāfa Agņa Šmita fotoizstāde *Kukaiņi mazliet tuvāk*. (Atvērta piektdien 9.00 – 17.00, sestdien, svētdien 10.00 – 15.00.)

Sv.Katrīnas baznīcā

16. jūlijā 18.00 Senās mūzikas koncerts *E vivere, e morire*: Mauro Pinčaroli (teorba; Itālija) un Ansis Bētiņš (balss). Skanēs 16. gadsimta beigu slavenāko itāļu, franču un angļu komponistu stāsti, bet nobeigumā – neapolitāņu kompozīcijas un tautasdziesmas.

Koncertu var apmeklēt, uzrādot derīgu Covid-19 vakcinācijas sertifikātu vai pārslimošanas apliecinājumu.

Kuldīgas ielās un laukumos

16. un 17. jūlijā Ielu teātris *Mirror Theater* (Austrija) jeb *Spoguļu teātris* un muzikālā ielu teātra grupa *Celestroj* (Francija).

PĀRDOD

Divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 22017379.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksistēmas no ražotāja. Cena no 6,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (130 EUR/palete), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (35 EUR/1,3 m³ big bag). Tālr. 26651831.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Skaldītu un šāju **MALKU**. Tālr. 24877409.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Alkšņu **MALKU**. Tālr. 26383529.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKTES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā 135 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

3 mēn. vecus **Dominant JAUNPUTNUS/VISTIŅAS**. Tālr. 29422031.

MEDU, 3 l – 18 EUR, ar piegādi mājās svētdien, 18. jūlijā. Tālr. 26441406.

Tīras **MELLENES** un **GAIENES**. Tālr. 28910115.

DAŽĀDI

Visu veidu **JUMTA** darbi. Tālr. 26844885.

Sertificēta **APRŪPĒTĀJA**. Tālr. 23667848.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 26018109.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

MEKLĒJU, kas var **NOPLAUT** zāli. Tālr. 29821205.

Abonē e-avīzi un lasi jaunākās ziņas savā datorā!
www.kurzemnieks.lv

VAJADŽĪGI

SIA **Rajaks** (46102003750) – **STRĀDNIEKI KOKZĀĢĒTAVĀ** fiziska darba veikšanai. Darba samaksa pēc izpēšanas, sākot no 650 EUR. Tālr. 26228615.

SIA **Optimisms** (42103049352) aicina darbā **ZĀĢERUS**. Samaksa 2 reizes mēnesī, mēneša darba alga atkarībā no izpēšanas, vidēji 700–800 EUR. Ar darbu nodrošina visu gadu. Zvanīt pa tālr. 29562735.

SIA **BALZA** (41203014061) vajadzīgi **DĒĻU PAKOTĀJI** un **KURINĀTĀJS**. Alga: no 3,50–5,00 EUR/st. Tālr. 292235649.

DZIRDES APARĀTI

Speciāliste audioloģe pieļauko, labo, pārdod, konsultē, kur un kā var iegādāties valsts apmaksātus dzirdes aparātus.

20. jūlijā no 10.00 līdz 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), tālr. 26018483.

PĒRK

Nopirkšu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 29621515.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tālr. 25357742.

Senlaicīgu **KALĒJA LAKTU**. Tālr. 26207295.

Lietotu **VELOTRENAŽIERI**. Tālr. 29154491.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJĻOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

PSRS RADIODETAĻAS, aparatūru. Tālr. 20267975.

Vecos padomju laiku **TRUKUS**. Tālr. 26277335.

Pērku pirmskara **MONĒTAS**. Tālr. 28850080.

Pērku apaļas un ovālas **DZINTARRA** krelles, piespraudes, kulonus. Tālr. 20323336.

Briežu **RAGUS**, brauc pakāļ. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

GAIENES, MELLENES Kuldīgā, tālr. 28925676; Skrundā, tālr. 25321178; Aizputē, tālr. 29873979; Ēdolē, tālr. 25366612; Padurē, tālr. 24914134. Transports pie klienta, tālr. 26284210.

LOGI DURVIS ŽALŪZIJAS
Lielā iela 30, Jelgava
20877777
latvijaslogi@inbox.lv

 KULDĪGAS ŪDENS
SABIEDRĪBA AR IEROBEŽOTU ATBILDĪBU

Reģ. Nr. 46103000234,
Ventspils iela 15, Kuldīga, LV-3301.

Izsludina konkursu uz vakanto **avārijas dienesta SANTEHNIKA amatu** uz nenoteiktu laiku.

Darba pienākumi:

- ūdensvada un kanalizācijas tīklu avāriju novēršana un remonts.

Prasības:

- pieredze darbā ar santehniku,
- prasme vadīt specializēto transportlīdzekli (autovadītāja apliecība – B, C, 95. kods).

Mēs piedāvājam:

- atalgojumu, bruto (650 – 850 EUR),
- sociālās garantijas.

CV sūtīt e-pastā: kuldigas.udens@kuldiga.lv
līdz 2021. gada 9. augustam.
Sīkāka informācija pa tālr. 63320850, udens.kuldiga.lv

 KULDĪGAS ŪDENS
SABIEDRĪBA AR IEROBEŽOTU ATBILDĪBU

Reģ. Nr. 46103000234
Ventspils iela 15, Kuldīga, LV-3301.

Izsludina konkursu uz vakanto **SANTEHNIKA amatu** uz nenoteiktu laiku.

Darba pienākumi:

- ūdensvada un kanalizācijas tīklu celtniecība, remonts un citi saistīti pienākumi.

Prasības:

- pieredze darbā ar santehniku,
- autovadītāja apliecība (B kategorija).

Mēs piedāvājam:

- atalgojumu, bruto (742 EUR),
- sociālās garantijas.

CV sūtīt e-pastā: kuldigas.udens@kuldiga.lv
līdz 2021. gada 9. augustam.
Sīkāka informācija pa tālr. 63320850, udens.kuldiga.lv

LĪDZJŪTĪBAS

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*

/M.Jansone./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dainim un Dināram Jansonam, tēvu mūžībā aizvadot.

SIA **Oakland LV** darba biedri

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.*

/O.Rikmanis./

Patiesi jūtot līdzī, ZIGFRĪDU pavadot, izsakām līdzjūtību Ausmai, Adrianam, Andželai ar ģimenēm.

Vineta, Sandra, Sarmīte,
Loīta, Armanda

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmulīņa
Baltā smilšu kalniņā.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dainim Kliemanim, māmiņu mūžībā pavadot.

SIA **SKRUNDAS KOMUNĀLĀ SAIMNIECĪBA** kolēģi

*Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.*

/O.Lisovska./

Ārija, skumju brīdī esam kopā ar tevi.

Ilona, Iluta,
Sanita, Laimdota

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu.
Ar jums, starp jums,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās.*

/I.Rudene./

Ārija, izsakām tev mūsu visdziļāko līdzjūtību, DINĀRU aizsaulē aizvadot.

Vēsma un Aigars

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ārijai un ģimenei, tuvu cilvēku zaudējot.

Raimonds un Jolanta

Izsakām līdzjūtību Jurim un Gunitai, mammu mūžībā pavadot.

Potapenko ģimene un Anna Liepājā

*Klusu, klusu nu uz dusu,
Ne vairs grūti, ne vairs sāp.*

/D.Avotiņa./

Skumju brīdī esam kopā ar tuviniekiem, JĀNI LAUVU aizsaulē aizvadot.

Jāņa un Rītas
bijušie kolēģi ceptuvē

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Daigai Moncevičai un tuviniekiem, pavadot mīlu cilvēku mūžībā.

Mini Rimi kolektīvs

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
Tālrunis 25466688.

Kurzemnieku augustam var abonēt:

līdz 28. jūlijam

- pastā,
- pie pastniekiem,
- redakcijā un www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. jūlijam

- pa informatīvo tālruni 67008001 vai 27008001.

VĀRDADIENAS

No 17. līdz 24. jūlijam

- 17. Aleksis (964), Aleksejs (11612), Aleks (1846)
 - 18. Rozālija (147), Roze (76)
 - 19. Jautrīte (311), Kamila (227), Digna (146), Sāra (535)
 - 20. Ritma (250), Ramona (1011)
 - 21. Meldra (186), Meldris (5), Melisa (700)
 - 22. Marija (13822), Marika (1661), Marina (9256)
 - 23. Magda (81), Magone (9), Mērija (65), Magdalēna (115)
 - 24. Kristīne (14842), Kristīna (2518), Krista (1905), Kristiāna (2033), Kristiāns (1858)
- Populārākie: **Kristīne** un **Aleksejs**.

Kuru tad īsti sauc?

Krista Arājuma, Kuldīgas Centra vidusskolas 12. klases absolvente:

– Mans vārds tika izdomāts bez ilgas spriešanas un šaubīšanās. Kad piedzimu, mammai uzreiz bija skaidrs, ka mani sauks Krista. Visu savu skolas dzīvi esmu mācījusies kopā ar vēl trim Kristām. No 1. līdz 3. klasei bijām trijātā, bet no 4. līdz 12. klasei divas. Bieži vien skolotājas nosauca tikai vārdu, un tad bija lielais jautājums – kura? Bērniņā visi radnieki mani sauca mīļvārdiņos Kriksis, Kristiņa, Kikiņa, un biju pie tā ļoti pieradusi, tas likās tik mīļi. Parasti savu vārda dienu svinu ģimenes lokā. Tā kā ir vasara, tad svinības vienmēr notiek ārā. Šogad noteikti to svinēšu, bet vai ar draugiem, vai ar ģimeni, to vēl nezinu.

JOKI

- Sakiet, cik liela ir šī lieliskā dzīvokļa īre?
- Kungs, šis ir alkohola veikals.

Ierēdnis ar personības traucējumiem zog par visiem četriem.

- Dakter, es vēlos lielākas lūpas, kuplākas krūtis, mazāku vēderu, garāku uzacu līniju un mazāku degunu.
- Labi! Tā arī rakstu: kā visām.

- Es visu sapratu!
- Ko īsti saprati?
- Ko man vajadzēja, to arī sapratu!

VIKA SIA «Vika Wood»
kokzāģētava PĒRK
egles un priedes zāģbaļķus.
 Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
 Papildu informācija www.vikawood.lv.

BALTU KOKS
PĒRK MEŽUS,
CIRSMAS, APAĻKOKUS
 20080040 | www.baltukoks.lv

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome paziņo, ka konkursā *Apraides tiesību piešķiršana radio programmas veidošanai vai apraides aptveršanas zonas palielināšanai Skrudnā 97,6 MHz frekvencē* pieteicies viens pretendents – **SIA RADIO SKONTO LV**, reģ. Nr. 44103054510.

SIA RADIO SKONTO LV programmas pamatnosacījumi – programmas nosaukums **RADIO SKONTO**, programmas formāts – informatīvi muzikāls, mērķauditorija – plaša, ziņas – vismaz 30 minūtes nedēļas raidlaika, neatkarīgo producentu veidotie raidījumi – līdz 10% nedēļas raidlaika, retranslācija – līdz 10% nedēļas raidlaika, valoda – latviešu, finansiālā nodrošinājuma avoti – SIA RADIO SKONTO LV līdzekļi.

LOGI UN DURVIS *Vasaras atlaides logiem līdz 23%*
 Akcija līdz 31.07.2021.
 • ŽALŪZIJAS
 • GARĀŽU VĀRTI
 • METĀLA DURVIS
 • PRETINSEKTU SIETI
 • PVC LOGU UN DURVJU REMONTS
Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
 Tel./ fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

PĒRKAM
Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa
Meža īpašniekiem:
 • Veicam bezmaksas konsultācijas;
 • Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
 • Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.
Metsā
 Telefoni informācijai: **29150470, 67804343**
www.metsaforest.com/lv

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome) paziņo, ka konkursā *Apraides tiesību piešķiršana radio programmas veidošanai vai apraides aptveršanas zonas palielināšanai Kuldīgā 106,9 MHz frekvencē* pieteikušies divi pretendenti:

AS RADIO SWH, reģ. Nr.40003125825.

AS RADIO SWH programmas pamatnosacījumi – programmas nosaukums **Radio SWH Rock**, programmas formāts – informatīvi muzikāls, mērķauditorija – rokmuzikas cienītāji vecumā no 20 līdz 60 gadiem, ziņas – vismaz 180 minūtes nedēļas raidlaika, neatkarīgo producentu veidotie raidījumi – līdz 10% nedēļas raidlaika, retranslācija – līdz 10% nedēļas raidlaika, valoda – latviešu, finansiālā nodrošinājuma avoti – AS RADIO SWH līdzekļi.

SIA QBS, reģ. Nr. 40003726046.

SIA QBS programmas pamatnosacījumi – programmas nosaukums **Radio Marija Latvija**, programmas formāts – informatīvi muzikāls, mērķauditorija – Rīgas, Liepājas, Krāslavas, Valkas, Cēsu, Kuldīgas un apkārtnes iedzīvotāji un viesi, ziņas – vismaz 80 minūtes nedēļas raidlaika, neatkarīgo producentu veidotie raidījumi – līdz 10% nedēļas raidlaika, retranslācija – līdz 1% nedēļas raidlaika, valoda – latviešu, finansiālā nodrošinājuma avoti – biedrības **Radio Marija Latvija** un organizācijas **World Family of Radio Marija** līdzekļi.

KTM PROFESIONĀLĀS IZGLĪTĪBAS KOMPETENCES CENTRS
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums
Atbalsts Tavai profesionālajai izaugsmei!
UZŅEMŠANA 2021. gada vasarā
31.05.2021. – 27.08.2021.

Pēc 9. klases		Pēc 12. klases*	
IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums	IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums
Automehāniķis	4 gadi	SPA speciālists	1,5 gadi
Stila mēbeļu modeļētājs	4 gadi	Maizes un miltu produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Mēbeļu galdnieks	4 gadi	Pārtikas produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Datorizēto kokapstrādes iekārtu galdnieks/operators	4 gadi	Automehāniķis	1,5 gadi
Restaurācijas tehniķis	4 gadi		
Pavārs	4 gadi		
Konditors	4 gadi		
Tūrisma pakalpojumu konsultants	4 gadi		
Viesu uzņemšanas dienesta speciālists	4 gadi		
Loģistikas darbinieks	4 gadi		

*bez vecuma ierobežojuma

Uzzini vairāk šeit

JAUNIETI, ESI STUDENTS
 Saņem stipendiju atbilstoši valstī noteiktajai kārtībai
 Saņem ceļa naudas kompensāciju Kuldīgas novadā robežās

Iesaisties korī, deju kolektīvā, studentu padomē vai kādā no 6 citām interešu studijām

Izmanto dienesta viesnīcu un mācību ēdnīcu

Piedalies profesiju konkursos, starptautiskajos projektos, mācību komandējumos, dibini savu mācību uzņēmumu, veido savu karjeru

Iespēja pieteikties mācībām elektroniski www.kuldigastehnikums.lv
 Dokumentu pieņemšana Kuldīgā, Liepājas ielā 31 63324082, 25631181 kuldigasttt@inbox.lv

Par SPORTA PASĀKUMIEM, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

LAIKA PROGNOZE

Karstums kā ar nazi nogriezts netiks

Šķiet, sinoptiķiem biežāk uzdotais jautājums ir: „Kad tas reiz beigsies?” Proti, mūsu mērenajam klimatam augsta gaisa temperatūra kombinācijā ar lielu mitruma procentu, tropiskas naktis, šauri lokāli un spēcīgi negaisi ar plūdiem, oranžie un sarkanie brīdinājumi. Atbilde ir, ka strauji radikālu pārmaiņu nebūs, tuvākajās dienās par kādu grādu mazāk varbūt būs piekrastē, bet visā Latvijā gaisa temperatūras pazemināšanās gaidāma tikai ar nākamās nedēļas vidu. Ilgstošs sausums un karstuma viļņi publiski atkal sarosīties likuši klimata pārmaiņu pētniekiem, jo tādas vasaras kļūst arvien biežākas, turklāt ilgtermiņā grūti prognozējamas. No trešdienas līdz piektdienai LVGMC visā valstī bija izsludinājis sarkano brīdinājumu – tas nozīmē ļoti lielu karstuma un ugunsbīstamību. Iespējams, to vajadzēs pagarināt. Šonedēļ pērkona ducināšana bija dzirdama gandrīz visos novados, bet daudzviet, kā jau ierasts, negaiss gāja secen. Beidzot kārtīgu lietu sagaidīja Kuldīga, turklāt tik spēcīgu, ka radās plūdi (pēc LVGMC fiksētā nolija 50 l/m² jeb gandrīz visa mēneša norma). Pērkons šķēla gan debesis, gan kokus, un zibeņošana izraisīja īslaicīgus elektropārrāvumus. Negaiss būs arī turpmāk, taču, kā norāda LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis, uz prognozēm konkrētām vietām, kas tiek pārraidītas viedierīcēs no satelīta, pašauties nevar – tā ir tikai iespējamība. Tādus negaisus, kādi bijuši pēdējā laikā, precīzi prognozēt neesot iespējams, jo tie izveidojas ļoti pēkšņi un ir lokāli, kaut melnie mākoņi redzami pa lielu gabalu (līdz pat 100 km). Tomēr, ja satumst, ir jābūt uzmanīgiem un labāk nogaidīt telpās. Brīvdienās Viduskurzemē temperatūra saglabāsies līdz +30 grādiem, naktis joprojām tropiskas, kad termometra stabiņš nenoslīdēs zem +20, mitrums 75 – 90%, lēns Z/ZA vējš, ko naktī uz pirmdienu nomainīs mazliet jūtamāks rietenis, brāzmās sasniedzot ap 12 m/sek. Nākamās nedēļas sākumā svelme vairs nebūs tik liela, arī naktīs temperatūra pazemināsies.